Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

EROUL NAŢIONAL ELENA CHIRIŢĂ SĂRBĂTORITĂ CU FAST DE PRIMARUL GÎRLEANU pag. 10

Români, să ne respectăm drapelul tricolor! pag. 9

Principiile fundamentale ale procesului civil de care orice judecător trebuie să ţină cont pag. 8

REFLECTOR argeşean

ISSN 1843 - 0392 ● ISSN-L 1843 - 0392 ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: Dumitru BOŢILĂ ● Anul XII - Nr. 359 - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● 29 decembrie 2017 - 16 ianuarie 2018 ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

Întocmirea unor acte frauduloase de către Oficiul Registrului Comerţului Argeş şi Oficiu de Cadastru Argeş pag. 6

Judecătoarea Magdalena Papaianopol nu judecă după probe ci după „probabil unele indicaţii" pag. 4

EDITORIAL

Lovitura de stat din Decembrie 1989 - o lovitură mortală dată Statului Român de către America şi marile puteri europene

Aa fii... sau a nu fii...

Iată întrebarea cheie aflată pe buzele tuturor românilor de 28 de ani, întrebare la care nu s-au găsit răspunsuri ci doar unele supoziţii. Aceasta datorită faptului că o parte din „artizanii" conducerii acestei mişcări populare, induse şi coordonate din afara graniţelor României nu mai sunt în viaţă.

Au murit prea devreme cei care au deţinut adevărul, respectiv: Generalul Milea, Generalul Guşe, Generalul Militaru, Generalul Stănculescu şi nu în ultimul rând, unii dintre şefii spionajului şi contraspionajului românesc. Ultimul dintre „purtătorii de secrete" au fost Generalul Iulian Vlad. Acesta, probabil pentru a-şi proteja familia şi apropiaţii, au dus în mormânt „tăcerea" care a adus liniştea celorlalţi supravieţuitori, printre care şi artizanul aşa-zisei revoluţii - Ion Iliescu. Că aşa stau lucrurile o dovedeşte faptul că nimeni nu va îndrăzni să se atingă de un fir de păr al primului preşedinte al aşa-zisei revoluţii din 1989, care a

avut „ingredientele" Revoluţiei franceze denumită „Comuna din Paris". Revoluţiei române i-au lipsit doar „ghilotinele franceze", care s-au transformat după 2014, când în fruntea ţării a venit etnicul german Klaus Iohannis. Domnia sa a

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 10 34 14 49 30 13

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

întărit pentru protecţia sa personală cel mai odios sistem de opresiune a clasei politice româneşti autohtone, implicit a capitalismului autohton. Sigur că acest capitalism autohton, născut prea devreme prin „polenizarea“ capitalismului sălbatic occidental şi „furăceala“ capitalismului autohton născut din „mica ciupeală“, de la stat.

În aceste condiţii, primii revoltaţi autohtoni au fost în afară de devotaţii aşa-zişi comunişti aflaţi în eşaloanele superioare ale partidului, aceşti „mici ciupangii“. Aceştia au fost primii „pioni“ ai naşterii capitalismului autohton în condiţiile în care adevăratul capitalism autohton, într-o singură noapte, prin 11 iunie 1948 a fost decapitat. Unii, mai iuţi la picior şi prevăzători, şi-au transferat o parte din avere, ca în prezent în paradisul fiscal din Vest, iar alţii, mai patrioţi, au înfundat puşcăriile staliniste aşa cum le-a dictat Stalin, prin „directiva NKVD“ din 1947. De la început trebuie precizat că în România, ca de altfel în toate ţările de pe planetă nu a existat „societatea comunistă“ şi nici „comunişti“. Comunismul şi comuniştii au fost şi este doar o noţiune filozofică care nu a fost pusă în practică niciodată, iar dacă s-a încercat să fie pusă în practică, aceasta s-a izbit de majoritatea ţărilor capitaliste de pe Glob. Acestea au fost doar câteva „supoziţii“ cu privire la noţiunile de „revoluţie, revoltă sau lovitură de stat“. Fără niciun fel de discuţie „lovitura de stat“ este cea mai plauzibilă, iar evenimentele ultimilor 28 de ani dovedesc fără echivoc că a avut dreptate.

Pregătirea loviturii de stat

Această lovitură de stat a început imediat după război prin Înţelegerea de la Ialta, dintre foştii corifei ai puterilor occidentale: Truman, Churchill şi Stalin.

În România aceasta a început la 4 august 1945 prin instaurarea Guvernului Petru Groza impus de Stalin prin ministrul de externe generalul Vîşinski, la fel ca în prezent de ambasadorul SUA la Bucureşti, domnul Klain care „face şi desface“ cum doreşte iţele politicii autohtone româneşti. Numai că deosebirea este că domnia sa nu-ţi descalţă pantoful şi să-i bată în masă primului-ministru Tudose, este mai „omenos“ manifestându-şi opoziţia la tot ceea ce este românesc prin „**scrisorile celor şase ambasadori**“ obedienţi politicii americane în fruntea căreia se află ambasadorii Germaniei, Franţei, Olandei, Angliei, etc.

Pentru a înţelege mai bine continuarea loviturii de stataflată „în derulare“ după Decembrie 1989, facem cuvenita precizare pentru cei care mai ştiu să citească istoria, că „**adevăratul câştigător al celui de-al doilea război mondial a fost SUA**“. Aceasta pentru că America nu a tras prea multe focuri de armă după ce a debarcat în 1942, când aproape „zarurile erau aruncate“ privind pierderea războiului de către Germania. Maşinăria de război umană în primul rând, aruncată pe front de către Stalin, fără milă, a făcut după 5 ani de război peste 25 de milioane de morţi doar din partea Rusiei sovietice. Nu punem la socoteală încă peste 5 miilioane de morţi din rândul răniţilor după terminarea războiului. În schimb, fraţii noştri actuali americani au tras doar foloasele. I-au distrus pe japonezi prin cele două bombe care au generat peste 300 de mii de morţi şi probabil încă alte milioane care au murit după câţiva ani ca urmare a efectelor. În schimb, americanii şi-au concentrat şi întorit forţa militară în Orientul Îndepărtat cucerind militar şi politic o serie întreagă de ţări din jurul Japoniei, dezlănţuind cel mai apocaliptic război de distrugere umană în cele două Corei, în Indochina şi celelalte ţări apropiate. În acest război declanşat de America, în aşa-zisul război de eliberare naţională, timp de 10 ani pierderile americane în vieţi omeneşti s-au ridicat doar la jumătate din pierderile în cursul celui de-al doilea război mondial.

Pregătirea loviturii de stat româneşti s-a dat de către Stalin prin înlăturarea de la conducerea statului a Regelui Mihai. Aceasta a fost piatra de încercare a poporului român care şi-a văzut conducătorii împuşcaţi sau exilaţi. Amintim în acest sens, de împuşcarea cu sprijin total american a Mareşalului Antonescu, (deşi acesta trebuia considerat prizonier de război) dar şi a Preşedintelui Ceauşescu (cu toate aşa-zisele greşeli făcute care au înfometat România, dar i-au îmbogăţit pe capitaliştii europeni prin industrializarea forţată).

Regele Mihai a fost exilat şi nu împuşcat datorită sprijinului dat de cele 20-30 de monarhii existente în Europa la terminarea războiului. Că o fi fost bine sau rău, doar domnul Preşedinte Iohannis şi Preşedintele Băsescu vor purta povara istoriei pe umerii lor şi a familiilor lor. Este posibil ca de această povară să fie conştient şi Preşedintele Băsescu care prin cetăţenia la Republica Moldova încearcă să scape de „povara istoriei“. De ce? Pentru că el este cel care a creat axa de subordonare totală intitulată „Axa Washington - Londra - Bucureşti“, care în prezent, după 2014 se cheamă „Axa Washington - Berlin - Bucureşti“, după ce Londra, sătulă de dominaţia americano-germană şi-a făcut bagajele politicos, a plătit toate aşa-zisele datorii şi, aşa cum spune românul, „**pe aici ţi-e drumul**“. Regele Mihai n-a murit după 30 decembrie 1947. El a fost ţinut într-o „**letargie monarhică**“ avându-se în vedere faptul că în decursul istoriei, de la Scorilo, Burebista, Carol I, Ferdinand şi Mihai, românii au avut doar regi şi nu preşedinţi. De aceea l-au ţinut pe Mihai doar pentru „**spiritul monarhic al românilor care a întruchipat spiritul de supunere generat de dragostea ţăranului român, de glie, familie, ţară şi identitate naţională**“.

30 Decembrie 1947 - 22 Decembrie 1989. 42 de ani le-au trebuit americanilor să cucerească România, dar şi nemţilor ca să ne plătească poliţele celor două înfrângeri în cele două războaie mondiale

Iată un titlu de referinţă care ar trebui să dea de gândit actualilor istorici şi chiar secţiei de istorie a Academiei Române care „**doarme**“, nefăcând nimic în aflarea adevărului istoric. După ce Stalin l-a înlăturat pe ultimul monarh din Estul Europei cu sprijinul celorlate puteri din Vest, a început

(continuare în pagina 3)

(urmare din pagina 2)

cea mai puternică „**politică de mediatizare**“ desfăşurată „**cu ajutorul undelor**“ prin posturile de radio puternice, precum: Europa Liberă, BBC, Vocea Americii. Acestea sunt doar câteva din cele mai importante posturi de mediatizare şi spălare a creierelor românilor. Şi nu doar ale românilor, numai că „creierul românilor a fost mai bine spălat“ cu ajutorul artiştilor, scriitorilor dar şi a românilor care pur şi simplu au fugit peste graniţă prin diferite metode, gândind că „trădarea de ţară“ reprezintă interesul lor major. Numai că după 22 Decembrie au fost primii care s-au bucurat, au lăsat Occidentul care nu le mai convenea şi au venit, trimişi în România, ţară care, prin foame şi frig, a construit cea mai puternică industrie din Vestul Europei raportată la numărul populaţiei. Pe această industrie s-a creat capitalismul rapace, iar „spectrul foamei şi al dezonoarei“, dăinuieşte şi acum, după 42 de ani.

Regele Mihai n-a murit la 30 Decembrie 1947. A murit doar instituţia regalităţii, care timp de 42 de ani nu-şi găseşte cadenţa şi nu ţine seama de dorinţa majorităţii cetăţenilor ca regalitatea să devină o forţă a unui liant necesar prin care să aducă în graniţele fireşti populaţia care s-a băjenit la fel ca în timpul popoarelor migratoare. Spun acest lucru pentru că ceea ce se întâmplă acum, în ultimii 28 de ani, reprezintă cel mai grav atentat la actul fundamental săvârşit cu devotament şi sacrificiu de cei doi regi nemţi: Carol I şi Ferdinand.

Cu părere de rău actuala dinastie se pare că s-a terminat ca infuenţă prin trecerea în nefiinţă la 16 Decembrie 2017 a Regelui Mihai. Principesa Margareta, în prezent reprezintă doar „o mică caricatură a politicii monarhice“, probabil domnia sa aflându-se doar sub „pulpana“ celui pe care Regele Mihai l-a ridicat la rang de Prinţ. Numai că, Prinţul Duda nu s-a ridicat şi nu se va ridica niciodată nici la rangul „unui majordom de curte regală“ sau al unui „mareşal de curte regală“. Celălalt moştenitor al Casei Regale, reprezentat de un tânăr de 30 de ani care este doar un beneficiar al titlurilor de nobleţe, el reprezentând doar un „muritor de rang inferior“ care niciodată nu s-a pregătit în decursul vieţii pentru a se urca pe tronul unei ţări şi să fie purtător al tradiţiei unui rege care înseamnă în primul rând „onoare, demnitate, sacrificiu faţă de viaţa personală, faţă de ţară şi faţă de popor“.

La 30 de ani nu ştie nimic şi nu face nimic pentru a dovedi poporului şi cetăţenilor că el este o fărâmă din „osul Dinastiei de Hohenzollern“. Probabil că domnia sa în afară de sex şi viaţă frumoasă nu îşi doreşte altceva. În acest context, actuala monarhie se află într-o letargie din care Principesa Margareta, „custodele coroanei“ nu poate să iasă. De aceea credem că actualii sfătuitori ai Principesei şi ai Casei Regale trebuiesc schimbaţi, iar schimbarea trebuie să ducă la un riviriment important al politicii instituţiei monarhice. Această schimbare trebuie să ducă la schimbarea filozofiei economice prin care Casa Regală să obţină profit după domeniile sale şi să nu fie o cheltuitoare din banii bugetului poporului român. Sigur că sunt necesare unele subvenţii privind protocolul regal până la atingerea scopului economic pentru ca după aceea să urmeze scopul politic. Cucerirea simpatiei publicului, chiar printr-un referendum, numai că niciodată un „os domnesc în care curge sânge albastru“ nu face casă bună cu un os de muritor chiar dacă acestaa fost un obscur artist de mâna a doua, care a cucerit o inimă zdrobită de principesă care a purtat cu demnitate exilul sărac.

Pe aceste convulsii economico-politice generate şi de mişcările şi convulsiile din Rusia au avut loc nu Revoluţia din Decembrie, cum doreşte domnul Ion Iliescu să ne adoarmă pruncii, ci interesele marilor puteri economice, olitice şi militare plămădite la Washington, la Telaviv şi uneori şi prin cancelariile de la Londra, Paris şi Bon.

Trebuie precizată o supoziţie foarte importantă. După terminarea războiului, după o pace scurtă între serviciile de informaţii şi securitate ruseşti şi serviciiile de informaţii americane, franceze şi englezeşti, a urmat o perioadă de luptă surdă, dar dură, atât pentru cumpărarea unorservicii de informaţii din cele două tabere, cât şi prin trădarea de ambele părţi. Sigur că au câştigat serviciile occidentale împotriva temuluilui Serviciu KGB prin impunerea la conducerea statului sovietic a lui Mihail Gorbaciov. Domnia sa a trădat puţin câte puţin atât ideologia care l-a consacrat dar şi interesele geo-politice ale marelui stat rus. Acesta, deşi devenise putere mondială încă de pe timpul Ţarului Petru cel Mare, prin decapitarea familiei ţarului în 1917, Rusia a încăput pe mâinile dictatorului Stalin care şi-a dorit prin orice mijloace ca Rusia să devină prima putere în lume. Că a reuşit sau nu este dovedit în prezent de mişcările, uneori „stângace“ ale actualului preşedinte Putin, care aşa cum spune proverbul: „când în căruţă, când în teleguţă“ duce o politică incoerentă în relaţiile cu Statele Unite, acceptând forţe armate importante la doar 1000 km de graniţa cu Capitala Moscova. În aceste condiţii credem că Putin trebuie să mute Capitala Moscova dincolo de Urali, mai departe de atacul celor mai scurte rachete care pot lovi Rusia şi distruge chiar conducerea Statului Rus.

Dar, vom trece la analiza următoarei perioade importantă şi decisivă pentru evoluţia ulterioară a României, reprezentată de actul de la 25 Decembrie, ziua de Crăciun, când puterile mondiale din această perioadă şi nu Ion Iliescu, a decis executarea lui Ceauşescu. „Mutarea plicului cu execuţia“ a fost primită de Gorbaciov şi executată „cu plăcere“ de emanaţii revoluţiei, Ion Iliescu, Voican Voiculescu, Generalul Stănculescu, în numele Armatei, ca forţă de apărare, şi de ce nu aplaudată de câţiva scriitori şi oameni de cultură precum: Ion Caramitru şi ceilalţi scriitori şi oameni de cultură nesătui după avantajele făcute de sistemul lui Ceauşescu prin casele de odihnă gratuite, publicarea operelor îndoielnice ale lor şi onorurile cuvenite, etc. De aceea în numărul viitor vom trece la analiza desfăşurării evenimentelor din 22 Decembrie şi terminând cu actul execuţiei din 25 Decembrie, urmate de evenimentele violente al căror protagonişti au fost Ion Raţiu de la ţărănişti şi Câmpeanu de la liberali. Aceştia au orchestrat evenimentele violente din ianuarie-februarie 1990, culminate cu mişcarea tinerilor „neliniştiţi şi nelămuriţi“ din Piaţa Universităţii. Au urmat apoi cele două evenimente ale mineriadei care au fost o urmare a luptei dintre zonele de influenţă dintre spionajul de această dată rusesc şi cel american.

COL. (R) D. BOŢILĂ

O analiză fără cuvinte

Judecătoarea Magdalena Papaianopol nu judecă după probe ci după „probabil unele indicaţii“

Motto NCPC art. 6, 7, 8 şi 22: **„Judecătorul are îndatorirea de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligațiilor părților din proces“** -

art.8 **„egalitatea în procesul civil, părților le este garantată exercitatea drepturilor procesuale, în mod egal şi fără discriminări“**,

art. 22 **„judecătorul are îndatorirea să stăruie prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greşeală privind aflarea adevărului în cauză, în vederea pronunțării unei hotărâri temeinice şi legale“**

Judecarea unei cauze în prima şedinţă în care au lipsit părţile

Poate că se vor supăra domnii judecători de la Tribunalul Argeş pentru că am avut „curajul“ să critic un coleg de breaslă, al celei de-a treia puteri a Statului Român. De la început fac această precizare întrucât cea de-a treia putere în stat reprezentată de Consiliul Superior al Magistraturii, care încearcă să „pună botnița“ cetățenilor care doresc să-şi câştige dreptatea în fața „Dumnezeului pe Pământ“ care se cheamă Justiția. Unul dintre aceşti „Dumnezei pe Pământ“ este şi doamna judecător Magdalena Papaianopol.

Doamna „Dumnezeu pe Pământ“ a primit spre soluționare o cauză a unui cetățean care avea de plătit o sumă deosebit de mare pentru un „muritor de rând“ şi nu un miliardar de carton sau de mucava. Aproape 18 mii de lei noi este o sumă deosebit de mare, din care 80% reprezenta penalități „impuse“ de Administrația Financiară, „din oficiu“, sau cum spune românul „din burtă“. Aceasta în condițiile în care respectiva societate nu a funcționat din condiții dovedite obiective de care doamna „Dumnezeu pe Pământ“ nu a dorit să țină cont.

În aceste condiții, orice cetățean se întreabă dacă doamna judecător nu face parte din „mult discutatul sistem“, care „întâi îți taie capul“ şi după aceea te judecă. Dar să vedem considerentele ca urmare a sentinței civile „gândite profund“ sigur cu încălcarea legii.

Considerente privind decizia civilă care nu este secretă

Ca orice sentință civilă, aceasta începe cu tradiționalul **„la apelul nominal făcut în şedința publică nu au răspuns părțile“**. Cu alte cuvinte, cele două părți au lipsit. Reclamantul, după cum am aflat, nu a ajuns în termenul legal având în vedere că din greşeală a încurcat Judecătoria cu Tribunalul. În consecință, nu s-a putut prezenta, deci doamna „Dumnezeu pe Pământ“ nu avea ce să judece. Partea adversă, care probabil făcea parte din „sistemul puterii“ (Finanțele Publice), nu avea niciun interes să se prezinte pentru că ştia precis că avea în judecător un aliat care „răspundea“ la indicațiile prețioase ale sistemului financiar.

Încă de la început, încălcând art. 22 din NCPC doamna judecător stabileşte „procedura legal îndeplinită“. Sigur este că articolul privind „legal îndeplinită“ se bate cap în cap cu art. 22 în care judecătorul este obligat să afle adevărul. În următorul paragraf al sentinței civile nr. 1480/2017 din 09.10 face precizarea „dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în şedința ....“. Ori noi, cetățenii suntem tâmpiți, ori unii judecători „mint“ în prezentarea unui fapt. Ne punem întrebarea: Dacă au lipsit părțile din şedința

publică cum a fost posibil ca instanța să spună că au avut loc dezbateri? Mai mult decât atât, probabil că este un viciu de fond al justiției de care Ministrul Justiției, Înalta Curte de Casație şi justiție ar trebui să se sesizeze prin Inspecția Judiciară. Aceasta pentru faptul că s-a dat o pronunțare în aceeaşi zi „deliberând şi pronunțând o soluție dată după stele", nu după Codul de Procedură Civilă şi după lege.

Să te cruceşti când citeşti cele patru pagini „de meditaţie juridică" a doamnei „Dumnezeu pe Pământ"

În prima jumătate de pagină a sentinței 1480/2017 privind motivarea acțiunii se precizează „scurt şi fără analiză" făcută de doamna judecător, aşa cum spune românul „în goana calului". În prima frază, la punctul a, precizează: „a fost administratorul societății debitoare..............".

La punctul b), prin cca. 20 de cuvinte, analizează punctul de vedere al petentului, cum că organul fiscal a încălcat dispozițiile legale. La punctul c) suma stabilită este calculată eronat, iar la punctul d) suma datorată s-a prescris. La punctul 3 pârâta a formulat întâmpinare (pârâta fiind Statul prin Direcția Finanțelor). Asta este tot despre analiza „pertinentă" şi necesară stabilită de art. 22 din NCPC. Dacă vreun jurist de pe planetă poate să spună că doamna „Dumnezeu pe Pământ" a respectat art. 22, atunci cetățenului nu-i mai rămâne decât „să-şi pună capăt zilelor" pentru că nici „Dumnezeu pe Pământ" nu-i ia parte atunci când i se face o nedreptate. Dar să vedeți continuarea analizei doamnei judecător.

Punctul 5 şi „analizând actele şi lucrările cauzei, Tribunalul va reţine următoarele"

Aici intervine suspiciunea privind modul defectuos şi părtinitor în care doamna judecător a tratat o petiție legal depusă pentru ca instanța judecătorească a unui Tribunal de județ, nu la o comisie de împăciuire sau din partea unui mediator.

Doamna judecător, pe parcursul a trei pagini nu face altceva decât să ia apărarea instituției statului, reprezentată de Direcția Finanțelor Publice prin care aceasta, datorită probabil presiunilor actuale ale Guvernului de a obține „bani din piatră seacă" angajații finanțişti fac orice, chiar încălcând legea, să trimită cetățenii în justiție, altfel probabil îşi vor pierde funcțiile. Facem această precizare pentru că în dosarul respectiv în contestație reclamantul a făcut trimitere la art. 25 din Codul Fiscal privind răspunderea solidară, doamna judecător, probabil, că niciodată nu a văzut cum arată măcar culoarea Codului Fiscal, altfel nu ar fi putut să nu înțelegă că acest art. 25, de la cap la coadă, în mod expres spune „**cu rea credință**". Mai mult decât atât, reclamantul dovedeşte prin probele legale aflate la dosar, (chiar unele din partea justiției) că nu a existat reaua credință. Numai că doamna procuror, în justificarea sprijinului dat instituției statului, desfăşoară pe cele trei pagini o argumentație ca un adevărat avocat. Dacă la reclamant a avut doar patru puncte de la a) la d), în schimb pentru Finanțele Publice a avut în vedere să analizeze, ca un adevărat avocat, nu mai puțin de 23 de puncte, minuțios dezbătute cu texte de lege. Unele dintre puncte sunt adevărate puncte de râs dacă am în vedere motivele de drept şi de fapt prezentate cu documente de către reclamant. Mă refer la punctul 22 din motivare. Oare cum doamna judecător poate să invoce art. 20 din Legea 207/2015 când acțiunea a fost făcută în perioada 2006-2015? În concluzie, doamna judecător judecă după o lege care nu mai este valabilă, fiind modificată în 2015, când deja Finanțele Publice au început abia executarea.

În continuare doamna judecător face o „citire" a unor articole nu din Codul civil, ci din „Legislația societăților comerciale", respectiv Legea 31. Sigur că spre sfârşit doamna judecător, la punctul 24 din argumentație face din nou o apreciere greşită cu privire la art. 25 din Legea 207/2015 în sensul că deşi la dosar se află o copie prin care Tribunalul Argeş a hotărât „suspendarea activității societății" începând cu 31 decembrie 2009, suspendare care îşi face efectul şi în prezent, când doamna judecător a hotărât respingerea acțiunii. În aceste condițiii, când chiar justiția a hotărât suspendarea activitărții, cum este posibil ca doamna judecător să dispună împotriva legii, că societății i se poate calcula penalități în perioada de suspendare, aşa cum îmi cere o instituție a statului. Şi la punctul 24 doamna judecător, în final, face trimitere la încheierea Tribunalului, greşeşte grav că nu citeşte că suspendarea s-a făcut nu în perioada 31 decembrie 2009, la 31.12.2010 (doar un an), când în realitate suspendarea a avut loc pentru trei ani, respectiv până aproape în 2013. Datorită acestui lucru Finanțelor le-a fost ruşine să calculeze penalități pentru că ştiau că societatea, timp de aproape 7 ani i-a fost suspendată activitatea, iar domnii decidenți de la Finanțe continuau să facă impunere ca şi cum ar fi fost o societate care funcționa.

Sigur că despre această decizie a unui judecător avem dreptul noi, muritorii, să ne îndoim, drept urmare, petentul a făcut contestație la instanța superioară. Numai că în justiția românească „căile Domnului sunt foarte încurcate". Clanul judecătoresc este deosebit de strâns în colegialitate, încât este greu ca vreun avocat să facă instanța superioară să-şi schimbe părerea. Amintesc în acest sens o bătrână din Argeş care timp de 10 ani, până la vârsta de 90 de ani a încercat în justiția argeşeană să-şi caute dreptatea pentru un apartament intrat în posesia unor persoane pe baza unui contract de întreținere. Săraca bătrână a murit judecându-se, iar justiția argeşeană, cu toate probele depuse în cele 7-8 procese deschise nu a reuşit să-i dea dreptate. Cu alte cuvinte, „**a murit cu dreptatea în brațe**".

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 358 DIN 27 NOIEMBRIE - 18 DECEMBRIE 2017

Oare cât de multe acte frauduloase s-or fi întocmit?

Întocmirea unor acte frauduloase de către Oficiul Registrului Comerţului Argeş şi Oficiu de Cadastru Argeş

Directoarea O.R.C. Marinescu Iulia Maria „Ordonăm“ Furtul!

Prezentăm un caz prin care un cetățean a fost „furat“ legal de către câteva instituții ale statului. Amintim în acest sens următoarele instituții implicate: Oficiul Registrului Comerțului, Oficiul de Cadastru şi Primăria Merişani. Acest caz are o istorie îndelungată de aproape 10 ani şi credem că merită ca opinia publică să cunoască modul în care „cu voie sau fără de voie“, cum spune Biblia, conducătorii şi unii funcționari din aceste instituții au contribuit la falsuri grosolane care se vor transforma în viitor într-un dosar penal. Iată pe scurt acest caz care durează de cca. 10 ani, din care aproape 7 ani de procese. Este vorba de cetățeanul „X“ care a locuit în America mai mulți ani, întorcându-se în România acasă, începând cu anul 2004. Respectivul a avut neşansa să-i dea unui prieten şi el întors din America, suma de 50.000 de dolari americani pentru derularea unor afaceri, fără ca să-i pretindă vreo dobândă sau alte facilități. Respectiva sumă foarte mare a fost dată în anul 2006, la data de 04.10.2006, cu obligația ca aceasta să fie restituită până la data de 04.10.2007. Suma a fost dată printr-un contract notarial, adică legal. După terminarea termenului legal, în anul 2008, respectivul împrumutat moare, fără să-şi mai achite împrumutul primit de la prietenul său. Acesta, în termen legal, se adresează unui executor judecătoresc, pe numele său Fieraru Eugen, care în anul 2008, conform legii, întocmeşte măsuri de „**executare silită**“ pentru recuperarea sumei. Aceasta în condițiile în care „împrumutatul“ nu îşi respectă angajamentul luat în fața notarului. Înainte cu puțin timp de întocmirea formelor de executare de către Fieraru Eugen, „împumutatul“ moare legal. În urma sa, rămân ca moştenitori doi copii minori, dintre care unul cu un handicap, un băiat şi o fată. Se efectuează actele legale privind succesiunea, obținându-se la data de 04.08.2008 Certificatul de moştenitor nr. 37 pe numele moştenitorilor Diaconu Gabriela-Elen şi Diaconu Alexandru David (**facsimil 1**).

b) Bunuri imobile:
-nu se declară
Evaluarea masei succesorale în vederea fiscalizării la suma de 635.000 lei.
Natura succesiunii: **legală.**
II. MOŞTENITORII:
1. **DEACONU GABRIELA-ELLEN**, cu domiciliul în Piteşti, str. Gh. Țițeica, bl. S5, sc. F, ap. 8, jud. Argeş, născută la data de 09.08.1994, având CNP 2940809035340, în calitate de fiică, cu cota de 1/2 părți din masa succesorală.
2. **DEACONU ALEXANDRU-DAVID**, cu domiciliul în Piteşti, str. Gh. Țițeica, bl. S5, sc. F, ap. 8, jud. Argeş, născut la data de 19.02.1997, avînd CNP de 1970219035339, în calitate de fiu, cu cota de 1/2 părți din masa succesorală.

CONFORM CU ORIGINALUL

facsimil 1

Facem precizarea că „decedatul“ era divorțat făcând un partaj asupra bunurilor din care fosta soție nu beneficia de vreun bun imobil sau mobil. În schimb, mama cum era normal, a ajuns „tutorele copiilor“. Aceasta a făcut contestație la executarea silită a judecătorului Fieraru Eugen care a fost judecată până în anul 2012 când s-a emis hotărârea definitivă şi irevocabilă prin decizia nr.666/06.03.2012. Prin această hotărâre instanța judecătorească a stabilit irevocabil ca „moştenitorii“ decedatului să-i achite acesteia suma de 47.188 dolari americani celui care l-a împrumutat pe decedat. Facem mențiunea asupra faptului că în cursul anului 2008 executorul judecătoresc Fieraru a întocmit dosarul de executare nr. 37 efectuând forme de executare silită prin „popriri“ ale unor bunuri pentru ca acestea să nu poată fi înstrăinate. Popririle au fost făcute legal cu toate „canoanele judecătoreşti“ care au ajuns „tot legal“ la: Oficiul Registrului Comerțului, Oficiul de Cadastru Argeş, primăria Merişani pe teritoriul căreia se aflau bunurile imobile ale decedatului. Printre cei somați legal să nu înstrăineze bunurile şi să nu facă nicio modificare până când nu se achită suma de aproape 50.000 dolari către cel care i-a împrumutat. Se numără: Oficiul Cadastrului Argeş care prin „**Registrator - Laura Cosac**“ care a şi emis Încheierea nr. 43712 prin care confirmă că s-a primit de la executorul judecătoresc somația în data de 04.10.2008. (**facsimil 2)** În

OFICIUL DE CADASTRU ŞI PUBLICITATE IMOBILIARĂ ARGEŞ
BIROUL DE CADSTRU SI PUBLICITATE IMOBILIARĂ PITEŞTI

Dosar nr. 43712/06.10.2008
ÎNCHEIERE Nr 43712

Registrator-LAURA COSAC
Asistent – registrator: EMILIA-PETRUȚA NIȚĂ

Asupra cererii introduse de BEJ EUGEN FIERARU cu sediul in Pitesti privind notarea somatiei ,in cartea funciara în baza somatie de plata din dosar nr. 37/2008
Văzând referatul asistentului – registrator, în sensul că nu există piedici la înscriere, fiind îndeplinite condițiile prevăzute la art.48 din legea nr. 7/1996 cu modificările şi completările ulterioare, tariful achitat în sumă 160 Ron cu chitanța nr 101623/2008 pentru serviciul de publicitate imobiliară cu codul nr.7.4.2

aceste condiții, nimeni nu avea dreptul conform legii să facă vreo modificare cu privire la dreptul de proprietate asupra bunurilor „decedatului“ cât şi asupra „acțiunilor“ în număr de 810 reprezentând valoarea sumei împrumutate. În acelaşi timp, executorul Fieraru, probabil simțind că se întâmplă ceva necurat cu banii împrumutați, la data de 01.03.2010, „**în timpul procesului**“, emite la 01.05.2010 către Oficiul Registrului Comerțului somația prin care stabileşte energic „ordonăm“ ... „înființarea popririi pe titlul de valoare- părți sociale-...“. Această ordonanță a executorului Fieraru a fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului la data de 01.03.2010. (**facsimil 3**) Acelaşi lucru l-a făcut Executorul

ROMANIA
BIROU INDIVIDUAL EXECUTOR JUDECATORESC FIERARU EUGEN
Piteşti, Str. Eroilor, nr.4-6,Cămin Băieți, Et. 2, Cam.4, Jud.Argeş.
Dosar nr. 37/2008

OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL ARGEŞ
01-03-2010
Nr. de inregistrare CĂTRE 34428
O.R.C. ARGEŞ - PITEŞTI, jud. Argeş

facsimil 3

În conformitate cu prevederile dispoziţiilor art.452 – 461 Cod Procedură Civilă, vă comunicăm ordonanţa de poprire dată de executorul judecătoresc, executorie fără altă formalitate, însoţită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

(continuare în pagina 6)

(urmare din pagina 5)

BIROU INDIVIDUAL EXECUTOR JUDECATORESC EUGEN FIERARU

Urmare adresei dvs vă facem cunoscut ca S.C.PENSION MERISANI S.R.L cu sediul in Mun.Pitesti, Jud.Arges reprezentata de catre asociatul unic Deaconu Alexandru cetatean American, de origine romana, domiciliat in Chicago 5030, North Marine Dr.Apt.2506, Illinois, 60640, Statele Unite ale Americii, cu resedinta in Com.Merisani, jud.Arges, la Hanul Merisani, figureaza in evidentele Primariei Merisani cu urmatoarele bunuri: suprafata de 1900 mp teren, 519 mp cladire de locuit si 1646 mp anexe.

facsimil 4

PRIMAR
M. DUMITRESCU

SECRETAR

Judecătoresc şi cu Primăria Merişani care la data de 22.09.2008, cu numărul 5006 prin semnătura primarului Dumitrescu, confirmă primirea adresei de „sechestru asigurator" pe bunurile SC PENSION (**facsimil 4**) Toate bune şi la locul lor, numai că, în timpul procesului, în perioada 2008-2012, la Oficiul Regstrului Comerţului au avut loc unele falsuri grosolane, toate făcându-se cu sprijinul doamnei Popescu Anca „persoană desemnată de ORC Argeş, conform ordinului nr. 16/2009 şi decizia 20 din 14.01.2010. Decizia a fost semnată şi aprobată de doamna Ilinca Magdalena Amelia referent în cadrul ORC. Falsul constă asupra faptului că la această dată când executorul judecătoresc făcuse poprire, ORC nu avea calitatea să modifice actul constitutiv al SC PENSION MERIŞANI unde asociat unic era „decedatul" iar copii lui deveneau la majorat acţionari majoritari. În schimb, cu sprijinul ORC acesta înscrie şi înregistrează o modificare esenţială în statului societăţii, care era valabil la data de punere a sechestrului. În consecinţă, prin mijloace dolosive, fosta soţie a decedatului care nu mai avea niciun drept asupra bunurilor, împreună cu concubinul său, Preda Ilie determină pe moştenitorii legali ai decedatului să facă „o majorare de capital" fără depunerea vreunui ban. În consecinţă, din cele 810 acţiuni moştenitorii legali ai „decedatului" rămân fiecare cu doar 1,31% din capital social iar Diaconu Constanţa „fosta soţie", îşi ia partea leului acaparând 82,96% din capitalul social, respectiv 257.190 lei iar concubinul care a fost „ridicat la rang de administrator al societăţii" primeşte 14,43% din capitalul social, respectiv 44.730 lei. (nota noastră: probabil amantul a fost bun la pat). Deci, moştenitorii cu sprijinul mamei, ştiind că unul dintre copii va rămâne prin America, i-a dezmoştenit prin hotărârea Adunării generale a Asociaţiilor SC PENSION MERIŞANI. Motivul era unul penal. Să nu mai achite datoria de aproape 50.000 dolari făcută de tatăl său, sumă prin care s-a cumpărat obiectivul turistic Hanul Parc Merişani. Cât o fi dat şpagă la ORC sau la Oficiul registrului sau la Primăria Merişani, doar Dumnezeu ştie şi probabil procurorii când se vor sesiza. Spunem acest lucru, pentru că această hotărâre a Adunării Generale a Asociaţiilor a fost luată la data de 25.03.2011 când era în curs de desfăşurare procesul care s-a materializat printr-o hotărâre definitivă şi irevocabilă care a statuat ca moştenitorii să achite datoria de 47.188 dolari americani către cel care i-a împrumutat. În concluzie, hotărârea Adunării Generale este una penală şi nu îşi poate face efectele. În schimb, sigur

S.C. PENSION MERISANI S.R.L
Judeţul Argeş, Merişani, Hanul „Parc",
Nr. inreg. J03/636/03.09.1997; CUI 9751907
Nr. 8/25.03.2011

facsimil 5

HOTARAREA ADUNARII GENERALE A ASOCIATILOR
S.C. PENSION MERISANI S.R.L

Adunarea generala a asociatilor **S.C. PENSION MERISANI S.R.L** formată din **DEACONU ALEXANDRU-DAVID** reprezentat de FIERARU EUGEN conform dispoziţiei nr. 446/03,02,2011 emisă de Primarul Municipiului Piteşti, **DEACONU GABRIELA-ELLEN** asistată de TOMA BOGDAN DANIEL în calitate de reprezentant legal al minorei conform dispoziţiei nr. 445/03,02,2011 emisă de Primarul Municipiului Piteşti, **DEACONU CONSTANŢA** si **PREDA ILIE** am hotarât următoarele :

I.Majorarea capitalului social cu suma de 301720 lei adusa ca aport la capitalul social al societaţii de asociaţii Deaconu Constanţa, respectiv suma de 257090 lei şi Preda Ilie respectiv suma de 44.630 lei.

II.In urma acestori modificari capitalul social este de 310.020 RON integral subscris şi vărsat din care, în numerar 302.120 RON, iar 7900 RON echivalentul a 8760 dolari USA, aport în natură, reprezentând contravaloarea unui autovehicul.

Capitalul social total se divide în 31.002 părţi sociale, cu o valoare nominală de 10 RON numerotate de la 1 la 31.002, deţinute de asociaţi astfel:

1. DEACONU GABRIELA-ELLEN, un nr. de 405 părţi sociale în valoare de 4050 lei, numerotate de la 1 la 405 reprezentând 1,31 % din capitalul social ;
2. DEACONU ALEXANDRU-DAVID un nr. de 405 părţi sociale în valoare de 4050 lei, numerotate de la 406 la 810 reprezentând 1,31 % din capitalul social;
3. DEACONU CONSTANŢA un nr. de 25.719 părţi sociale în valoare de 257.190 lei numerotate de la 811 la 26.529 reprezentând 82,96% din capitalul social;
4. PREDA ILIE un nr. de 4.473 părţi sociale în valoare de 44.730 lei numerotate de la 26.530 la 31.002 reprezentând 14,43% din capitalul social

Participarea la împărţirea profitului şi suportarea pierderilor" este de 1,31 % pentru DEACONU GABRIELA-ELLEN, de 1,31 % pentru DEACONU ALEXANDRU-DAVID, de 82,96% pentru DEACONU CONSTANŢA şi de 14,43% pentru PREDA ILIE.

III. Se aproba ca administrarea societatii sa se faca in continuare de d-l Preda Ilie

ROMANIA
MINISTERUL JUSTITIEI
OFICIUL NAŢIONAL AL REGISTRULUI COMERŢULUI
Oficiul Registrului Comerţului de pe lângă Tribunalul Argeş

facsimil 6

Dosar nr: 17114/2011
C.U.I. - 9751907
Nr de ordine în Registrul Comerţului - J3/636/1997

REZOLUTIA NR 4072 din data de:
pronuntata in şedinţa din data de: 15. APR. 2011

Florescu Anca - PERSOANĂ DESEMNATĂ conform O.U.G nr. 116 / 2009 prin Decizia D.G. nr 20 din 14.01.2010
Ilinca Magdalena Amelia - referent în cadrul Oficiului Registrului Comerţului de pe lângă Tribunalul Argeş

Pe rol fiind soluţionarea cererii de înregistrare formulată de petenta PENSION MERISANI S.R.L., cu sediul ales in MERIŞANI, HANUL "PARC", prin care se solicită inscrierea în registrul comerţului a unor mentiuni privind modificarea actului constitutiv pentru PENSION MERISANI S.R.L., cod unic de înregistrare: 9751907, număr de ordine în registrul comerţului J3/636/1997 .

PERSOANA DESEMNATĂ

Asupra cererii de faţă:

Prin cererea înregistrată sub nr. 17114 din 13.04.2011 s-a solicitat, înregistrarea în registrul comerţului a menţiunilor referitoare la modificarea actului constitutiv, cu privire la: capital social, alte mentiuni.

In susţinerea cererii au fost depuse înscrisurile menţionate în cererea de înregistrare

este efectul pe care legea trebuie să fie aspră cu cei care au făcut falsul. Acestea sunt: Florescu Anca şi Ilinca Magdalena Amelia. De aceea credem că actualul director al Oficiului Registrului Comerţului trebuie să se autosesizeze imediat, să se dispună anularea actului întocmit în dosarul ORC nr.17114/2011 şi trimisă la Monitorul oficial al României partea a IV-a ca act modificator adiţional nr. 007098/11.04.2011. Altfel, actualul director va suferi consecinţele legii penale pentru fals în acte publice, abuz în serviciu, cu consecinţe deosebit de grave şi organizarea unei infracţiuni în grup organizat. Acest fapt se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 ani. Sigur că şi domnul consilier juridic Sora ar trebui să se autosesizeze şi nu numai atât. (**facsimil 5 şi facsimil 6**).

(continuare în numărul viitor)

D. BOŢILĂ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 358 DIN 27 NOIEMBRIE - 18 DECEMBRIE 2017

Oare toţi judecătorii din Argeş aplică codul civil în spiritul şi litera legii?

Principiile fundamentale ale procesului civil de care orice judecător trebuie să ţină cont

Art. 5. Îndatoriri privind primirea şi soluționarea cererilor. (1) Judecătorii au îndatorirea să primească şi să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătoreşti, potrivit legii.

(2) Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

(3) În cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia şi ținând seama de cerințele echității.

(4) Este interzis judecătorului să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecății.

...

Art. 9. Dreptul de dispoziție al părților. (1) Procesul civil poate fi pornit la cererea celui interesat sau, în cazurile anume prevăzute de lege, la cererea altei persoane, organizații ori a unei autorități sau instituții publice ori de interes public.

(2) Obiectul şi limitele procesului sunt stabilite prin cererile şi apărările părților.

(3) În condițiile legii, partea poate, după caz, renunța la judecarea cererii de chemare în judecată sau la însuşi dreptul pretins, poate recunoaşte pretențiile părții adverse, se poate învoi cu aceasta pentru a pune capăt, în tot sau în parte, pro¬cesului, poate renunța la exercitarea căilor de atac ori la executarea unei hotărâri. De asemenea, partea poate dispune de drepturile sale în orice alt mod permis de lege.

Art. 10. Obligațiile părților în desfăşurarea procesului. (1) Părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea şi termenele stabilite de lege sau de judecător, să-şi probeze pretențiile şi apărările, să contribuie la desfăşurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia.

(2) Dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul poate, la cererea celei¬lalte părți sau din oficiu, să dispună înfățişarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare.

Art. 11. Obligațiile terților în desfăşurarea procesului. Orice persoană este obligată, în condițiile legii, să sprijine realizarea justiției. Cel care, fără motiv legitim, se sustrage de la îndeplinirea acestei obligații poate fi constrâns să o execute sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare şi, dacă este cazul, a unor daune-interese.

Art. 12. Buna-credință. (1) Drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege şi fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți.

(2) Partea care îşi exercită drepturile procesuale în mod abuziv răspunde pentru prejudiciile materiale şi morale cauzate. Ea va putea fi obligată, potrivit legii, şi la plata unei amenzi judiciare.

(3) De asemenea, partea care nu îşi îndeplineşte cu bună-credință obligațiile procesuale răspunde potrivit alin. (2).

Art. 13. Dreptul la apărare. (1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii. în recurs, cererile şi concluziile părților nu pot fi formulate şi susținute decât prin avocat sau, după caz consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.

(3) Părților li se asigură posibilitatea de a participa la toate fazele de desfăşurare a procesului. Ele pot să ia cunoştință de cuprinsul dosarului, să propună probe, să îşi facă apărări, să îşi prezinte susținerile în scris şi oral şi să exercite căile legale de atac, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(4) Instanța poate dispune înfățişarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

Art. 14. Contradictoriaiitatea. (1) Instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățişarea părților, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Părțile trebuie să îşi facă cunoscute reciproc şi în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt şi de drept pe care îşi întemeiază pretențiile şi apărările, precum şi mijloacele de probă de care înțeleg să se folo¬sească, astfel încât fiecare dintre ele să îşi poată organiza apărarea.

(3) Părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile şi apărările lor în mod corect şi complet, fără a denatura sau omite faptele care le sunt cunoscute. Părțile au obligația de a expune un punct devedere propriu față de afirmațiile părții adverse cu privire la împrejurări de fapt relevante în cauză.

(4) Părțile au dreptul de a discuta şi argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant la proces, inclusiv de către instanță din oficiu.

(5) Instanța este obligată, în orice proces, să supună discuției părților toate cererile, excepțiile şi împrejurările de fapt sau de drept invocate.

(6) Instanța îşi va întemeia hotărârea numai pe motive de fapt şi de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse, în prealabil, dezbaterii contradictorii.

Art. 15. Oralitatea. Procesele se dezbat oral, cu excepția cazului în care legea dispune altfel sau când părțile solicită expres instanței ca judecata să se facă numai pe baza actelor depuse la dosar.

...

Art. 19. Continuitatea. Judecătorul învestit cu soluționarea cauzei nu poate fi înlocuit pe durata procesului decât pentru motive temeinice, în condițiile legii.

Art. 20. Respectarea principiilor fundamentale. Judecătorul are îndatorirea să asigure respectarea şi să respecte el însuşi principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege.

Art. 21. Încercarea de împăcare a părților. (1) Judecătorul va recomanda părților soluționarea amiabilă a litigiului prin mediere, potrivit legii speciale.

(2) În tot cursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii.

Art. 22. Rolul judecătorului în aflarea adevărului. (1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile.

(2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greşeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor şi prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice şi legale, în acest scop, cu privire la situația de fapt şi motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbaterea acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum şi alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

(3) Judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în con¬dițiile legii. Persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz, de a renunța la judecată sau la dreptul pretins, de a achiesa la pretențiile reclamantului ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție.

(4) Judecătorul dă sau restabileşte calificarea juridică a actelor şi faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.

(5) Cu toate acestea, judecătorul nu poate schimba denumirea sau temeiul juridic în cazul în care părțile, în virtutea unui acord expres privind drepturi de care, potrivit legii, pot dispune, au stabilit calificarea juridică şi motivele de drept asupra cărora au înțeles să limiteze dezbaterile, dacă astfel nu se încalcă drepturile sau interesele legitime ale altora.

(6) Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăşi limitele învestirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

(7) Ori de câte ori legea îi rezervă judecătorului puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei, judecătorul va ține seama, între altele, de principiile generale ale dreptului, de cerințele echității şi de buna-credință.

Români, să ne respectăm drapelul tricolor!

Luna decembrie 2017 a fost o lună încărcată de evenimente majore în viața poporului român, de care ar fi trebuit să se preocupe atât organele centrale, dar mai cu seamă organele județene, începând cu primarii de localități şi terminând cu Prefectul județului şi Preşedintele Consiliului județean.

În această lună, când se împlinesc 99 de ani de când, ireversibil, România şi-a căpătat independența în granițele ei fireşti, mă frământă o mare dezamăgire cu privire la **„nearborarea simbolurilor naționale reprezentate de drapelul tricolor".**

Municipiul Piteşti poate că este printre puținele din România care au arborat un număr foarte mic de drapele tricolor pe arterele principale ale municipiului cu peste 250 de mii de locuitori. Pe cea mai importantă arteră care începe de la Petrochimie şi până la granița cu localitatea Bascov, Primăria Piteşti a arborat doar 90 de drapele. Foarte puține în raport cu importanța evenimentului de la 1 Decembrie 1918, când ne-am căpătat independența prin Tratatul de la Trianon şi nu prin căpătarea independenței prin lovitura de stat de la 22 Decembrie 1989, aşa cum actuala generație de tineri pretind.

În condițiile actuale ale globalizăriii forțate impusă României de marile puteri conducătoare în Europa, cu precădere din partea Germaniei şi a Aliatului său, SUA, arborarea drapelului reprezintă un lucru esențial în dovedirea mileniilor de existență pe acest teritoriu. Poziția geografică a României de peste 2000 de ani de când romanii au **invadat** Dacia pe la Porțile de Fier a constituit pentru toate țările din jur, mai puțin Serbia, o dorință a lor de cucerire. Şi sigur că au avut de ce.... şi pentru ce...

România reprezintă **„Grădina Maicii Domnului"**, singura țară de pe Glob care are distincte cele patru continente. Are relieful de la Mare la şes, deal şi munte. Are cel mai bogat număr de râuri şi pâraie. Are cel mai bogat perimetru aurifer care, deşi a fost exploatat de 2000 de ani, începând cu romanii, aproape 200 de ani, şi terminând cu Imperiul Austro-Ungar timp de aproape 500 de ani, iar zăcământul va mai fi exploatat probabil încă sute de ani.

Apele minerale şi curentul electric ar putea constitui sursa de existență a celor peste 20 de milioane de români care se încăpățânează să viețuiască în granițele fireşti ale Statului Român.

La începutul anului 1990 România avea cca. 23 de milioane de cetățeni. Acum, au plecat din ea cca.un milion de tineri pelerini, fără dragoste de țară. Au plecat cca. un milion de țigani, rudari şi o bnă parte din cele 20 de minorități. Să le fie de bine!

În România au rămas 20 de milioane de români adevărați care „vicisitudinea vremurilor şi politica agresivă a marilor puteri din Europa" care doresc ca teritoriul României să fie depopulat sau repopulat cu emigranți aduşi cu forța datorită politiciii greşite a cancelarului Angela Merkel. Că este aşa o dovedesc rezultatele dezastruoase ale partidului domniei sale la ultimile alegeri.

De 2000 de ani românii au murit pentru pământ, țară şi biserică. Şi probabil vor muri până la sfârşitul pământului deoarece pământul românesc este unicat în lume, iar „calitatea" este dovedită de câteva proverbe: „Pică pară mălăiață în gura lui nătăfleață!". Cu alte cuvinte, în România, dacă eşti vrednic şi gospodar, nimeni nu moare de foame datorită pământului care, aşa cum ne îndeamnă Bibilia, trebuie să-l iubim datorită faptului că **„din pământ te-ai născut, în pământ te vei duce".**

Acestea sunt principiile fundamentale de existență a Statului Român, iar consecința şi condițiile sunt acelea de apărare a simbolurilor naționale.

De aceea ne vedem obligați să atragem atenția autorităților comunale, orăşeneşti şi județene să manifeste grijă pentru promovarea simbolurilor naționale. Altfel vom fi un popor la discreția marilor puteri.

Legea 75/1994 privind arborarea drapelului României - o obligaţie a tuturor instituţiilor publice

La Articolul 7 se adaugă următoarele alineate şi va avea următorul cuprins:

(1) Drapelele altor state, stemele, sigiliile, steagurile sau orice alt însemn național, statal, regional sau individual, asimilate acestora nu pot fi purtate sau arborate pe teritoriul României dacă ele aduc atingere în vreun fel demnității, istoriei sau Constituției României;

(2) Orice alte însemne, care nu încalcă alin. (1) se vor purta sau arbora pe teritoriul României însoțite de drapelul României. În aceste condiții drapelul României nu poate fi ea mărime inferior, iar ca aşezare va căpăta poziția favorizată definite de legile şi normele în vigoare.

Se introduce un nou articol înaintea articolului 23 şi restul se renumerotează:

(1) Steagurile regiunilor, județelor, municipiilor, oraşelor şi comunelor, legal aprobate, precum şi folosirea acestora se bucură de protecția legii.

(2) Atingerile de orice fel aduse steagurilor regiunilor, județelor, municipiilor, oraşelor şi comunelor legal aprobate şi împiedicarea folosirii acestora atrag răspunderea civilă, administrativă sau penală, după caz, a persoanelor vinovate potrivit legii.

(3) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârşite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) arborarea drapelului României de altă formă, cu alte dimensiuni, alte modele şi cu altă intensitate a culorilor decât cele stabilite potrivit legii;

b) arborarea drapelului României în stare necorespunzătoare;

c) nearborarea drapelului României pe perioada desfăşurării evenimentelor prevăzute la art. 3;

d) nerespectarea prevederilor art. 9 şi art. 10

e) intonarea Imnului Național cu alt text şi cu altă partitură decât cele stabilite de lege;

f) nerespectarea prevederilor art. 14;

g) folosirea sigiliului cu stema României în alte scopuri şi de alte persoane decât cele stabilite de lege;

h) confecționarea sigiliilor cu alte însemne.

(4) Constituie infracțiuni şi se pedepsesc conform legislației în vigoare, următoarele fapte:

a) nearborarea drapelului României de către autoritățile şi instituțiile publice;

b) arborarea drapelului sau a fanionului altui stat, cu alte dimensiuni decât cele ale drapelului României şi cu alte ocazii sau în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

c) arborarea drapelului la sediul primăriilor, consiliilor județene şi al prefecturilor în alte condijii decât cele prevăzute de lege;

d) refuzul primarului de a purta eşarfa potrivit prevederilor art. 23 sau purtarea unei eşarfe având alt model, alte dimensiuni sau alte culori decât cele ale drapelului României;

e) arborarea altor drapele sau însemne în afara de condițiile menționate la art. 7 din prezenta lege;

f) îngrădirea dreptului de a purta însemnele naționale (drapel, stema, sigilii sau orice însemn național asimilat acestora);

g) purtarea sau arborarea pe teritoriul României a drapelelor altor state, stemelor, sigiliilor sau oricăror altor însemne naționale, statale, regionale sau individuale, care aduc atingere în vreun fel demnității, istoriei sau constituției României;

h) purtarea sau arborarea oricărui însemn definit la art.7 alin (1), fără a fi însoțite de drapelul României, conform normelor şi legislației în vigoare.

(5) Contravențiile prevăzute la alin. (3) lit. a), b) şi g) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei, iar cele prevăzute la lit. c), d), e), f), h) cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei.

(6) Constatarea contravențiilor şi infracțiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4), precum şi aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (5) se face de către prefecți şi împuterniciții acestora, Poliția Română, Jandarmeria Română şi se aplică conducătorului autorității sau instituției publice, primarului, preşedintelui consiliului județean, precum şi persoanei fizice sau juridice vinovate de săvârşirea contravenției sau a infracțiunii.

PREŞEDINTELE SENATULUI ANTONESCU GEORGE CRIN LAURENŢIU

Nimeni mai presus de lege

EROUL NAȚIONAL ELENA CHIRIȚĂ SĂRBĂTORITĂ CU FAST DE PRIMARUL GÎRLEANU

Într-o zi frumoasă, la sfârşit de Noiembrie 2017, în com. Bogați, a avut loc un eveniment unic. Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria" , Filiala Argeş - preşedinte ec.Ştefan Alexandrescu, împreună cu Primăria Bogați - Primar - col.lect.univ.dr. Ion Gârleanu, Cercul de Istorie Cultul Eroilor „Regina Maria" - Subfiliala Bogați, cadrele didactice, elevii, Veteranii, alți localnici şi numeroşi invitați de seamă - printre care amintim: dl.Senator Şerban Valeca, dl. Subprefect G.Stoian, dl. D. Tudosoiu - I.S.J.Argeş, s-au întâlnit pentru a comemora împlinirea a 100 de ani de la naşterea EROINEI NAȚIONALE ELENA CHIRIȚĂ.

Aşadar, în 30 Noiembrie 1917, chiar de Sf. Ap.Andrei, în satul Suseni, com. BOGAȚI, se năştea cel de-al şase-lea copil în familia lui Ştefan Chiriță. Îi puse numele Elena. Fiind o familie destul de săracă, cu greu făceau față cerințelor celor şase copii. Dar totuşi, o găsim pe Elena, elevă la Şcoala din sat. Era un copil vrednic, isteț şi cu dragoste de carte.

Părinții, văzând că este pricepută la treburile gospodăreşti, o trimite să muncească la stăpân. Deşi mică fiind, intră ca ucenică la un atelier de croitorie. Nu stă mult acolo şi pleacă la Târgovişte, apoi la Bucureşti, ca femeie de serviciu, la Spitalul Z.I. nr.303.

Cum Războiul bătea la Poarta României, în primăvara lui 1944 o găsim Lipova, alături de alte cadre sanitare ale Spitalului Z.I.nr.303.

Pentru actele sale de curaj, ELENA CHIRIȚĂ, alături de trupele Detaşamentului de la Păuliş, cum povesteşte Veteranul de Razboi - Fost Elev al DETAŞAMENTULUI de la PĂULIŞ - col.(r) POPESCU MIHAIL, a fost înaintată la gradul de Sergent.

Eroul nostru ELENA CHIRIȚĂ, a fost sanitară pe front, alături de soldații din Batalionul I al Regimentului 96 Infanterie, pentru a acorda primul ajutor soldaților răniți în operațiunile de la PĂULIŞ. A fost avansată în grad, primind medalia „Meritul Sanitar", cls.I şi II. Luptă cu arma în mână alături de soldați, apoi se avântă ca voluntar în luptele de pe teritoriul Ungariei. Ia parte la luptele pentru eliberarea Budapestei.

În prima zi a anului 1945, este ranită grav, de mina unui brand care explodă chiar lângă ea. După primele îngrijiri, este transportată la un Spital din Arad. Se încearcă salvarea ei, dar timpul opreşte actele ei de eroism. Moare la Arad, în Spital pe 8 Martie 1945. Este înmormântată la „Cimitirul Eroilor din DETAŞAMENTUL PĂULIŞ", la RADNA. Col. POPESCU MIHAIL în fiecare an, pleacă cu un grup de argeşeni şi aprind o lumânare EROILOR de la PĂULIŞ, RADNA, CLADOVA, MINIŞ, CUVIN, BARAȚCA, GHOROC şi alte locuri stropite cu sângele eroilor noştri, adevărate „candele sfinte" ale României.

Actele sale de vitejie au rămas vii în memoria localnicilor, a camarazilor de luptă şi nu numai. Este decorată cu ordinul „Apărarea patriei" clasa a III-a, conferit „post-mortem" voluntarei.

Programul oferit de elevii Şcolii Gimnaziale Radu cel Mare, este un adevăr: generația de astăzi îşi cunoaşte EROII şi îi comemorează de câte ori are ocazia. Sincere felicitări dragi copii!

Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria - Filiala Argeş, împreună cu Primăria com. Bogați şi celelalte organe județene implicate, vor amenaja un loc special dedicat acestei eroine naționale şi nu numai.

NUŞA CANTEMIR

Primăria Bascov şi Primarul Gheorghe Stancu, dat exemplu pe ţară pentru proiectele derulate

Destoinicul primar Gheorghe Stancu, alături de câţiva primari din Argeş, excelează la nivel naţional privind întocmirea unor proiecte viabile necesare dezvoltării şi modernizării localităţii Bascov. Acest lucru este dovedit de multiplele proiecte realizate în decursul mandatelor de primar care au schimbat radical localitatea Bascov, fapt ce a determinat creşterea stimei locuitorilor privind „capacitatea managerială a primarului Gheorghe Stancu", a înţelegerii şi înţelepciunii Consiliului Local Bascov care a văzut şi vede în primar un adevărat conducător care lucrează întreaga săptămână, inclusiv sâmbăta şi duminica pentru rezolvarea problemelor localităţii. De aceea redacţia a considerat necesar să dea publicităţii un document trimis presei de Agenţia PNDR care dovedeşte atât bunele relaţii de colaborare a Primăriei Bascov cu PNDR cât şi interesul manifestat de Consiliul local şi primarul ei pentru obţinerea unor fonduri europene care vor contribui în viitor la dezvoltarea şi mai rapidă a localităţii, aşa cum vom prezenta în materialul din ziarul local „Buletinul bascovenilor" privind retrospectiva anului 2017 în administraţia locală Bascov.

PROMOVARE PROIECT PNDR - EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ

Buna ziua,

Aşa cum v-am comunicat în urma discuţiei telefonice, proiectul implementat de dumneavoastră prin Programul Naţional de Dezvoltare Rurală a fost identificat ca fiind un exemplu de bună practică în accesarea fondurilor europene. În acest context, Agenţia pentru Finanţarea Investiţiilor Rurale a inclus proiectul dumneavoastră într-o bază de date cu „exemple de bună practică" şi doreşte promovarea proiectului prin intermediul unor materiale tipărite, on-line, audio şi audio-video care urmează să fie elaborate la nivel central de către AFIR. În acest sens, vă adresăm rugămintea de a vizualiza şi de a completa Chestionarul privind acordul dumneavoastră de mediatizare a proiectului, ataşat acestui e-mail. (timpul necesar pentru completarea acestui chestionar este de aproximativ 10 minute). De asemenea, ataşat mailului găsiţi următoarele documente:

1. „Planul de interviu" care va fi utilizat în cazul în care optaţi pentru acordarea interviului prin e-mail;

2. „Declaraţie acord beneficiari" document care trebuie completat şi semnat, în cazul în care sunteţi de acord cu promovarea şi mediatizarea investiţiei dumneavoastră.

După completarea documentelor, vă rugăm să le ataşaţi la e-mail-ul de reply. De asemenea, în cazul în care aveţi şi poze de la proiect care pot asigura o promovare mai eficientă, cât şi o poză cu dumneavoastră, vă rugăm să ne ataşaţi şi câteva poze. Vă mulţumim şi aşteptăm răspunsul dumneavoastră prin reply la acest mail.

Cu stimă,

DIRECŢIA RELAŢII PUBLICE AFIR
PROMOVARE PROIECT PNDR

Preluat din ziarul local

Retrospectiva anului 2017 în administraţia locală Bascov

Investiţii în infrastructura comunei Bascov:

- S-au amenajat încă 2 km de trotuare
- Strada Păişeşti Deal a fost reabilitată
- Drumul spre baza nautică a fost asfaltat
- În primăvară au fost reîmpietruiţi 3 km de drumuri
- Proiect de asfaltare a 20 de străzi
- De anul acesta, Bascovul are Poliţie Locală
- Finanţare de 2,18 milioane lei pentru construirea unei creşe
- Primăria a achiziţionat un buldoexcavator
- Bascovul - gazda mondialelor de kaiac-canoe
- Au continuat lucrările la Biserica de la Valea Ursului
- Demersuri susţinute pentru readucerea autobuzelor 2 în Bascov

Taxele şi impozitele locale în comuna Bascov nu se vor mări în anul 2018

Recent, Consiliul Local şi aparatul de specialitate al primăriei au redactat şi întocmit proiectul de buget pe anul 2018 în care, aşa cum ne-a declarat Primarul Gheorghe Stancu, cetăţenii nu vor plăti până în prezent taxe majorate decât dacă se va impune acest lucru prin lege sau hotărâri de guvern. De aceea, putem spune fără să greşim, că Bascovul se află printre puţinele primării din judeţ care aproape se autofinanţează şi care nu-şi majorează impozitele şi taxele în cursul anului 2018. Mai mult decât atât, la art.4 - „Scutiri de la plata impozitelor şi taxelor pe clădiri" sunt precizate condiţiile în care Consiliul Local Bascov acordă scutiri la plata unor impozite. În ziarul „Buletinul Bascovenilor" de la sfârşitul lunii august se vor publica din nou Hotărârea Consiliului Local privind taxele şi impozitele locale.

Despre Reîncarnare. A fii ... sau a nu fii...

Citeam, zilele trecute, despre un copil, chiar un preşcolar, de pe undeva din Rusia asiatică, posesor al unei inteligenţe ieşite din comun şi cu interesante cunoştinţe astronomice. Subiectele sale predilecte de discuţii se îndreptau către alte luni lemurieno-cosmice, ceva în genul poveştilor Micul-ui Prinţ al lui Antoine de Saint-Exupery.

Un prieten căruia îi destăinuiam surprinderea mea a început să-mi povestească, cu multă convingere, despre fenomenul reîncarnării sufletului. Teorie ce presupune, înţelegeam eu, două existenţe a fiinţei umane (sau, în general, a oricărei fiinţe): una materială (corp, trunchi) şi una spirituală (suflet, viaţă).

Complet dat peste cap în concepţiile mele pur materialiste ce mă fac mereu să mă declar, dacă nu ateu, atunci un liber-cugetător (în sensul că îmi aleg ce-mi convine din orice rit) am început să caut material documentar despre acest concept (nici nu-mi îngăduiam să-l adopt ca stare, ca fenomen) al Reîncarnării.

Primele informaţii care m-au frapat au fost cele legate de evoluţia conceptului de Reîncarnare în sânul populaţiei Statelor Unite ale Americii: deşi în urmă cu cincizeci de ani puţini erau americanii care credeau în Reîncarnare, aflam că azi, în zilele pe care le trăim acum, cel puţin un locuitor din patru o acceptă, alături (aveam să aflu, adâncindu-mă în documentare) de jumătate din populaţia globului pământesc. Surprinzător, nu? Ne-am fi aşteptat ca, odată cu progresul ştiinţei şi cu explozia sistemului informatic şi informaţional, omul modern să se desprindă de credinţe şi să se orienteze către certitudini palpabile, dovedite şi dovedibile.

Am căutat, totuşi, o definiţie a Reîncarnării, nu că termenul în sine nu s-ar autodefinii, dar şi pentru a-l descoperii în proxima lui dezvoltare. Adepţii Reîncarnării trăiesc cu credinţa (pe care o transformă, în cele mai multe cazuri, în certitudini deşi nesenzoriale) că sufletul intră în această viaţă nu ca o creaţie nouă, ci doar după o lungă perioadă de existenţe anterioare pe acest Pământ sau altundeva, pornit pe calea viitoarelor sale transformări pe care mereu şi mereu şi le pregăteşte.

Aflând acestea, prima mea nedumerire a fost aceea care mi-a stârnit şi prima întrebare: acelaş suflet sălăşluieşte, în acelaşi timp, în două sau mai multe corpuri, în două sau în mai multe trunchiuri? Această întrebare apare spontan din informaţia că populaţia de azi a globului este de patru-cinci ori mai numeroasă decât aceea ce se număra în timpul vieţii pământene a Lui Iisus Hristos.

Apoi, constatăm cu toţii că oamenii (ca şi plantele, ca şi animalele necugetătoare) nu sunt toţi la fel nici la trup, nici la trunchi, dar nici la suflet. Am aflat însă că, potrivit conceptului oriental de Reîncarnare, în funcţie de faptele sale dintr-o existenţă anterioară, omul se poate reîntoarce sub orice formă de viaţă, inclusiv cea animală (necugetătoară: şoarece, iepure, bou...), vegetală sau umană. Iată aşadar că întrebarea de mai sus este cu atât mai justificată, matricea de multiplicare ca trup sau trunchi fiind şi mai extinsă.

Mergând pe firul cognitiv al acestei concepţii, înţeleg că geniile sunt persoane în care sufletul ce i s-a reîncarnat a parcurs mai multe asemenea reîncarnări pe un traseu ascendent de de gândire şi de cunoaştere, tot astfel cum blazatul ar putea fi victimă a reîncarnării unui suflet ce a parcurs mai multe cicluri, în majoritate, dacă nu toate, vegetale.

Este Noul Testament o scriere falsificată?

Cazurile care formează contextul oriental, cât şi pe cel occidental al Reîncarnării sunt, după priceperea mea de liber cugetător, (pentru care Biblia este cartea ce nu-i lipseşte niciodată de pe birou, în ea căutând adesea sensurile antice ale înţelepciunii), neacceptabile creştinismului biblic. Întreaga revelaţie biblică şi învăţătura ei despre Dumnezeu, despre om şi lume, păcat şi mântuire, toate sunt potrivnice Reîncarnării. Exponenţii occidentali ai Reîncarnării încearcă, invariabil, să împace creştinismul cu Karma şi Reîncarnarea. Aceştia afirmă (frizând blasfemia) despre Noul Testament că ar fi fost scris de autori necunoscuţi şi prea târziu pentru a fi şi de încredere în relatările pe care le fac despre învăţăturile lui Hristos. În felul acesta, susţin ei, marea majoritate a învăţăturilor Sale despre Reîncarnare s-au pierdut sau au fost interzise de împăraţii romani, rămaşi în sinea lor atei pe drumul convertirii către creştinism.

Când vorbesc despre „o mare majoritate“ înseamnă că aceştia acceptă că ceva, ceva, o mică parte din învăţăturile Mântuitorului despre Reîncarnare a rămas în textul Noului Testament. Te invit, stimate cititor, deschide Noul Testament, mai citeşte-l odată şi reciteşte-l încă şi încă odată şi, dacă vei găsi undeva în cuprinsul Său ceva ce poate să te aducă fie şi numai cu gândul la Reîncarnare, dă-mi şi mie un semn. Poate că mintea mea, în desele lecturi, nu a dovedit acea sclipire de fin observator şi am trecut peste anumite semnificaţii şi tocmai de aceea ţi-aşi fi foarte recunoscător.

Multe scripturi sunt deseori citate pentru a întării credinţa în Reîncarnare din perioada vieţii pământene a lui Iisus. Astfel, în Evanghelia după Ioan (9:1-3), întâlnim următoarea relatare: „...Când trecea, Iisus a văzut un orb din naştere. Ucenicii Lui L-au întrebat «Învăţătorule, cine a păcătuit, omul acesta sau părinţii lui de s-a născut orb?». Iisus a răspuns: N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinţii lui; s-a născut aşa ca să arate prin el lucrările lui Dumnezeu“.

Vedeţi, dară, că Hristos nu vorbeşte în legătură cu Reîncarnarea în acest pasaj, dar El nici nu condamnă, nici nu corectează în vreun fel această credinţă, ceea ce ne-ar putea duce cu gândul că ştie despre ea, că o tolerează pentru că Mântuitorul, după cum Însuşi spune, nu a venit să schimbe Legea, ci a venit pentru a o împlini.

Şi mai flagrant apare, în Noul Testament, spre exemplu, cursa în care se încearcă a fi atras omul de azi în episodul descris în Evanghelia după Matei (17:10-13). Ucenicii L-au întrebat pe Iisus: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?“. Ca răspuns, Iisus Le-a spus: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie şi să aşeze din nou toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a şi venit şi ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot aşa are să sufere şi Fiul omului din partea lor“. Ucenicii au înţeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul. Aceasta implică, pe cale de consecinţă, că sufletul lui Ilie s-a reîncarnat în Ioan Botezătorul?! Sper, stimatul meu posibil cititor, că n-ai căzut în această cursă. Şi, pentru a fi mai clar cu povestirea de mai sus, îţi voi spune o glumă. Am ales o glumă cu evrei, pentru a nu ne îndepărta de timpul şi de zona în care Mântuitorul şi-a trăit viaţa pământeană şi unde au fost scrise cărţile creştinismului. Iată gluma: Cică un evreu trebuia să ajungă la oră fixă la o întâlnire de afaceri, dar nu găsea loc de parcare şi era cu timpul la limită. Atunci a început să se roage, promiţându-i lui Dumnezeu că va face mai multe donaţii la Templu. În timp ce repeta promisiunile tocmai că, iată, o maşină părăseşte parcarea şi-i eliberează astfel locul mult căutat. «Nu mai este nevoie, Doamne, uită de promisiunea mea deoarece nu mai am nevoie de ajutorul Tău pentru că mi-am găsit locul pe care-l căutam».

Revenind, trebuie spus că Ioan Botezătorul nu avea sufletul, ci duhul şi puterea lui Ilie (vezi Luca 1:17)

Învăţăturile biblice şi Reîncarnarea

Întorcându-mă puţin, mă simt obligat stimate cititor să reamintesc că Noul Testament a fost scris în primul secol de către apostolii sau de apropiaţi ai acestora (singur Luca necunoscându-L personal pe Iisus), iar textele scrise de ei au fost păstrate cu fidelitate de-a lungul secolelor, orice modificare fiind considerată o blasfemie şi, de aceea, evitată cu religiozitate. Iar pentru a te scuti de re şi recitire a Bibliei, îţi garantez stimabilul meu cititor că Aceasta nu conţine nici măcar o aluzie în favoarea reîncarnării şi, chiar mai mult, învăţăturile Ei centrale o contrazic categoric. Reîncarnarea nu a constituit o preocupare majoră pentru părinţii bisericii creştine care exprimau mai mult speranţa biblică a învierii.

Strămutarea sufletului (transmigrare, reîncarnare, metempsihoză, termeni folosiţi ca sinonimi) dintr-un trup în altul este contrară învăţăturii biblice a judecării de la sfârşitul veacurilor. Biblia, cum am mai spus, nu vorbeşte nicăieri despre Reîncarnare. Ba, mai mult, Ea afirmă contrariul: „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata“ (spune Pavel în Epistola către Evrei – 9:27)

Teoria Reîncarnării este defectuoasă şi pentru că nu ia în consideraţie păcătoşenia oamenilor. „Inima omului este cel mai înşelător lucru care există“ ... spune Ieremia (17:9). „Toţi oamenii au păcătuit şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu“ (vezi Pavel către Romani – 3:23), „că toţi s-au îndepărtat de Dumnezeu şi au mers pe propriul lor drum“ (Iasia 53:6). Sau/şi „...nu este nimeni care să nu păcătuiască (Eclesiastul 7:20). Mergând pe acest raţionament (ca şi la genii, de altfel), un suflet rău care a suferit mai multe reîncarnări, mai multe experienţe aşadar, devine un tâlhar sau un criminal crud şi înrăit, înstare să dea cu barda şi în Dumnezeu.

Aşadar, la ce-ţi foloseşte să revii pe pământ într-un alt trup? Îţi trăieşti prima viaţă ca păcătos care s-a îndepărtat de Dumnezeu, apoi revii ca o persoană diferită, dar eşti tot un păcătos care îi întoarce spatele lui Dumnezeu. Din moment ce suntem păcătoşi avem nevoie de iertare şi nu de adâncire în păcat. „Din moment ce ne-am îndepărtat de Dumnezeu, avem nevoie să ne întoarcem la El“ -acesta este mesajul biblic. Dacă facem aşa, cerul începe din această viaţă şi va continua în viaţa viitoare.

În concluzie, Biblia nu neagă, nu vorbeşte despre, nu propăvăduişte Reîncarnarea, dar vorbeşte despre o înviere a tuturor oamenilor. „Nu vă miraţi de lucrul acesta: căci vine ceasul când toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui Dumnezeu şi vor ieşi din ele; cei care au făcut binele vor învia pentru viaţă, iar cei care au făcut răul vor învia pentru judecată“ (Ioan 5:28-29). Fraza aceasta credincioşii ortodocşi o pot auzi la toate ceremonialele de înmormântare.

După toate cele spuse, în ce mă priveşte apreciez că doctrina (credinţa în) reîncarnării este o învăţătură păgână şi dăunătoare. În textul canonic al Noul-ui Testament, acceptat la Conciliul de la Niceea (325) nu se pomeneşte nimic, absolut nimic despre Reîncarnare. Canonul Noul-ui Testament, aşa cum îl avem astăzi, a fost finalizat, cel mai târziu, în secolul al patrulea prin adăugiri de referiri istorice şi revelaţii, cu menţiunea că în structura şi conţinutul celor patru Evanghelii nu s-a modificat nici măcar o virgulă. Conciliile care au urmat, precum şi cel din anul 553 nu au operat modificări în Biblie pentru a suprima Reîncarnarea sau alte crezuri, acestea fiind, aşa cum arătam, încă de la Niceea (325) absente în text. Principala, dacă nu singura temă de pe agenda Conciliului din 553 a fost formularea unui răspuns creştin la erezia monofizită care susţinea că în trup Iisus a posedat doar o singură natură, în loc de două, umană şi divină, în acelaş timp.

Creştinii practicanţi au negat şi neagă Reîncarnarea deoarece aceasta vine în contradicţie directă cu creştinismul biblic.

La întrebarea «ce spune Iisus despre Reîncarnare?» răspunsul nu este greu de dat. Este evident că tradiţiile evreieşti despre reîncarnare erau bine cunoscute şi lui Iisus, Acesta nefiind străin de tot ce se petrecea, se gândea, se înfăptuia în zonă şi pe pământ. Numai că punctul central din învăţăturile Lui a fost cea „de a doua venire“, profeţită şi iminentă.

În acest context, în mod teoretic, dar şi practic, Reîncarnarea nu ar fi fost necesară.

ALLA VOLCOVA

Asociatia Ofiterilor în Rezervă din România

COMUNICAT

Astăzi, 20.12.2017, deşi nu ne-a fost permisă prezenţa, în mod cu totul nejustificat şi printr-o atitudine de sfidare la adresa noastră, în plenul Camerei Deputatilor, aceasta a hotărât retrimiterea la Comisii a proiectului de lege pentru aprobarea OUG nr.59/2017 în vederea unui raport suplimentar.

Măsura a fost luată ca urmare a demersurilor intreprinse de asociaţiile militarilor în rezervă şi retragere pe lângă liderii grupurilor parlamentare cărora le-au fost prezentate, pe larg, raţiunile constituţionale, legale şi strategice pentru care decluparea rezervei militare a sistemului naţional de apărare şi securitate naţională de partea sa activă aduce grave prejudicii capacităţii de rezistenţă a organismului militar în caz de agresiune.

De asemenea, retrimiterea spre reanalizare a OUG nr.59/2017 este, în mod cert, un rezultat al acţiunii concertate, pentru prima dată, a tuturor asociaţiilor de militari în rezervă şi retragere, din toate structurile aparţinând sistemului naţional de apărare şi securitate naţională, reprezentând de această dată nu zeci, sute, sau mii ci zeci de mii de militari cu înaltă pregătire, capabili să influenţeze prin buna lor reputaţie în toate mediile sociale, în mod semnificativ, evoluţia status-quo-ului spectrului politic.

Stimaţi camarazi, AORR va acţiona în continuare pentru urmărirea procesului legislativ şi prezentarea exhaustivă a tuturor argumentelor în cadrul viitoarelor şedinte ale Comisiilor parlamentare competente şi îşi va subsuma eforturile celor intreprinse de toate Asociaţiile militarilor în rezervă şi retragere pentru ca solicitările noastre să fie recepţionate clar şi puternic de cei cărora li se adresează.

PREŞEDINTE AORR
GL.LT(RZ) VIRGIL BĂLĂCEANU

10 expresii româneşti şi originile lor

1. S-a dus pe apa Sâmbetei.

Apa sâmbetei era, într-o veche credinţă, un râu care se vărsa în Infern, deci tot ce cădea în acea apă nu se mai putea găsi.

2. Mă simt ca în al 7-lea / 9-lea cer.

Expresia e bazată pe credinţa celor vechi că cerul este alcătuit din mai multe bolte. În boltele de sus, ajungeau cei fericiţi, aşa că expresia înseamnă că te afli în culmea fericirii, desfătării şi bucuriei.

3. Dacă tăceai, filozof rămâneai.

Maxima este extrasă din lucrarea „Mangâierile filozofiei” care aparţine filozofului antic Boethius. Acesta se afla în închisoare pentru nişte declaraţii care n-au plăcut regelui. Maxima trebuie folosită cu discernământ în împrejurarea când tăcerea poate fi mai inteligentă decât cuvântul.

4. A freca menta.

Folosim această expresie când vrem să spunem că irosim timpul, fără să ştim că în trecut aceasta era o muncă. Acum un secol şi jumătate în cârciumi, mesele boierilor erau frecate cu mentă pentru a da un miros mai select. Copiii care voiau să câştige un ban frecau menta.

5.Vorbe de clacă.

Cu înţelesul de „vorbe fără miez, de flecăreală”. Expresia este legată de mica adunare de vecini de la sat, numită clacă. Vecinii se adunau şi ajutau la muncă pe unul dintre ei. Acolo se spuneau tot felul de snoave, de ghicitori şi de bârfe din sat.

6. A face capul calendar.

Este o expresie veche şi a pornit de la faptul că, demult, în calendare apăreau multe cifre, date astronomice, istorice, geografice care nu puteau fi ţinute uşor minte.

7. Codrul Vlăsiei.

Se întindea din nordul Bucureştilor până la Cernica, Snagov, chiar aproape de Ploieşti. A trece prin această pădure era un act de mare curaj pentru că tâlhăriile acolo se ţineau lanţ. Vorba „ca-n codru Vlăsiei” se aplică şi azi celor care fură fără ruşine din avutul public. Expresia mai înseamnă un loc fără control, unde domneşte jaful şi frauda.

8. In vino veritas.

Adică „în vin este adevărul”. Expresie veche de peste 2000 de ani, este atribuită poetului grec Alceu, care a trăit cu 6 secole înainte de Hristos. Pe vremea lui, celor bănuiţi de fapte rele li se dădea să bea vinuri tari pentru a spune adevărul. Omul la băutură devine vorbăreţ şi atunci dezvăluie taine pe care le-ar ascunde dacă ar fi treaz.

9. Muncă de Sisif.

Sisif a fost un rege legendar, pe care Zeus l-a osândit pentru nesupunere să urce un deal din infern ducând în spinare o stâncă uriaşă. Dar cum ajungea în vârf, stânca aluneca şi Sisif trebuia să o ia de la început. Expresia se referă la o strădanie istovitoare şi inutilă, un efort spre un obiectiv imposibil de atins.

10. Banul n-are miros.

Împăratul Vespasian i-a urmat lui Nero şi a găsit visteria goală. El a pus multe dări, chiar şi pe closete. De atunci, closetele se numesc şi vespasiene. Într-o zi, fiul său Titus (viitor împărat) i-a spus că poporul râde şi îl bârfeşte pentru că a scos bani din o sursă mirositoare. Vespasian i-a pus sub nas fiului său o monedă şi i-a spus: „Uite, banu n-are miros”.

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Str. Târgul din Vale nr. 23, Piteşti, ARGEŞ
(în localul cooperaţiei)
- Mobil: 0748 439 276 - 0733 390 136
- Tel.: 0348 - 401 072
- Fax: 0348 - 401 938
- E-mail: reflector_argesean@yahoo.com

Tiparit la Tipografia Editurii Paralela 45

SERIAL

Lectia de justiţie

CE ESTE STATUL DE DREPT ŞI STATUL PARALEL?

Statul de drept, stat al exprimării democraţiei

Se tot vorbeşte, de câţiva ani (e bine să ia aminte şi domnul Iohannis Werner Klauss că vorbele acestea nu sunt un moft de moment sau un capriciu al cuiva întru iritarea domniei sale) despre existenţa şi funcţionarea în ţara noastră, România, a unui al doilea stat, un stat paralel ce, în multe privinţe, se dovedeşte mai puternic decât Statul de Drept, cel legitim şi legitimat de Constituţia oricărei forme statale democratice. Pentru a face firească înţelegerea acestui „puternic“ stat, va trebui să încep prin a lămuri, în câteva cuvinte, statul legitim, Statul de Drept pentru ca astfel, prin antiteză, să înţelegem corozivitatea celui de al doilea stat, Statului Paralel. Ca definiţie posibilă, Statul de Drept este interdependenţa dintre cele două fenomene sociale, fiecare având tendinţe opuse: statul (puterea) şi supunere, dreptul de ordonare şi frânare. Statul de Drept are rigorile lui, el fiind fundamentul stabilităţii oricărei democraţii şi presupune armonizarea/echilibrarea raporturilor celor două componente, în sensul domniei legii, adică a supremaţiei ei absolute în scopul prezervării drepturilor şi a libertăţilor individuale. El a apărut în secolele XVII-XVIII, în cadrul revoluţiilor din ţările occidentale îndreptate împotriva arbitrariului feudal. În epoca modernă conceptul a fost reactualizat, în urma experienţelor totalitare din mai multe ţări europene. Prin trăsăturile sale, Statul de Drept se identifică cu statul liberal-democratic. (Să nu se înţeleagă de aici că este vorba despre o formă doctrinară de politică. Nu! Statul este o formă de organizare şi funcţionare şi nu o grupare politică. Oricum, reprezintă stadiul cel mai avansat de organizare social-politică, validat de experienţa istorică, ceea ce nu înseamnă că nu este perfectibil). Conceptul Statului de Drept a fost elaborat în Europa continentală la sfârşitul secolului al XX-lea de către doctrina juridică germană, dar apare pentru prima dată în terminologia juridică germană în secolul al XIX-lea, apoi în doctrina franceză - „Etait et droit“-, pentru ca treptat să se generalizeze pe continent sub diferite terminologii proprii fiecărei limbi. Izvorul de la care a plecat teoria juridică a Statului de Drept este filosofia kantiană referitoare la societatea civilă, în care individului îi sunt garantate drepturile naturale.

Principiile statului de drept, în linii generale sunt următoarele:

a. *Principiul drepturilor şi libertăţilor naturale ale fiinţei umane*. În antichitate statul era considerat valoarea supremă ce îi conferea prerogative nelimitate, pe care şi le-a exercitat pînă în secolul al XX-lea d. Hr. Regimurile totalitare proclamă şi azi supremaţia absolută a statului, lipsind de conţinut libertăţile cetăţeanului. Să nu uităm că, în Italia, Constituţia zisă „a lui Mussolini“ stabilea că „*Statul este totul, individul – nimic*“.

Scopul oricărei organozări statale, în concepţia acestui prim principiu, este păstrarea drepturilor naturale şi imprescriptibile ale omului, concepţia oricărui stat de drept fiind aceea că : „*orice societate în care graniţa drepturilor nu este asigurată şi nici separaţia puterilor determinată, nu are constituţie*“.

b. Al doilea principiu al statului de drept este *Principiul filosofic* al drepturilor şi libertăţilor naturale ale fiinţei umane ceea ce înseamnă nu numai că fiinţa umană, în individualitatea ei, se naşte purtându-le, ci şi faptul că, de când există fiinţa umană, există şi drepturile şi libertăţile ei. Drepturile şi libertăţile inerente naturii umane sunt imprescriptibile de către stat şi inalienabile de către cel care este titularul lor.

În Statul de Drept separaţia puterilor este scopul principal, orice interferenţă situată în afara cadrului legal şi constituţional constituindu-se în infracţiune. Tocmai de aceea, principiul separaţiei impuine ca o necesitate a controlului reciproc al celor trei puteri, în întreaga lor coexistenţă: Legislativul este produsul masei electoare (singurul organ/(putere) ales, cea care îl şi controlează. Acesta, Legislativul, aprobă programul de lucru al Executivului şi veghează la punerea lui corectă în operă, sancţionând orice formă de abatere. În acelaşi timp, Legislativul emite legi care asigură buna funcţionare a întregii societăţi. De corecta punere în funcţiune a legilor, răspunde puterea judecătorească, controlată la rându-i prin legea de funcţionare.

Cel de al doilea stat, Statul Paralel

A adoua zi după ce liderii PSD, reuniţi în şedinţa Comitetului Executiv Naţional (CExN) la Băile Herculane, au adoptat în unanimitate o Rezoluţie în care denunţă existenţa unui aşa numit „Stat Paralel şi Ilegitim“ care, în opinia lor, încearcă să preia controlul asupra puterii politice şi care reprezintă un pericol de natură să îngrijoreze opinia publică, (oare abia acum au aflat?) a şi apărut pe reţelele de socializare un site: *www.statulparalel.ro*. Prin acest site se încearcă deturnarea adevăratului sens şi a realei existenţe a Statului Paralel, dându-i fel de fel de definiţii menite a-i deturna atenţia cetăţeanului şi îndreptându-l către cei pe care electorii i-au ales şi nu către cei care pe căi subversive şi prin metode de forţă au acaparat adevărata putere în stat, în favoarea unor clanuri închise (interne şi externe) şi împotriva cetăţeanului român şi a statului român în întregul său. Simţind slăbiciuni din partea actualului preşedinte al ţării (slăbiciuni nu cu tendinţă, ci temperamentale ale cetăţeanului sas Iohannis), prin acest site este acuzat preşedintele Klaus Iohannis că, prin lispa sa de reacţie, este complice la numeroasele încălcări ale Constituţiei de către exponenţii aşa-zisului „Stat Paralel şi Ilegitim“ şi că astfel îşi încalcă una dintre principalele atribuţii constituţionale, şi anume vegherea la respectarea legii fundamentale şi la buna funcţionare a autorităţilor statului. (Exemplul tipic de „*hoţii strigă hoţii“)* Reprezentanţii Statului Paralel sunt profund deranjaţi de faptul că Statul de Drept apără sistemul democratic, supremaţia legii, puterile constituţionale, votul şi suveranitatea acestuia. În mod logic şi legic nu poţi susţine că Statul de Drept e cutare sau cutare persoană. Nici măcar preşedintele, care impropriu mai e numit câteodată „şeful statului“, nu ar putea pretinde că „Statul sunt eu!“. Aşadar, întrebarea corectă nu e „cine“, cât mai degrabă „ce“ este Statul Paralel? Ei bine, el este chiar opusul „Statului de Drept“ faţă de care se află într-o relaţie de paralelism ireconciliabil. Cum spuneam, Statul de Drept are două repere fundamentale: pe de o parte, supremaţia legii şi a Constituţiei, iar pe de altă parte supremaţia votului prin care cetăţenii îşi desemnează reprezentanţii săi. În timp ce, „Statul Paralel“ este exact opusul: situarea deasupra legii şi a Constituţiei şi desconsiderarea votului popular. Pentru Statul Paralel, legea nu este o regulă supremă pe care trebuie să o respectăm cu toţii, ci doar un instrument care poate fi folosit împotriva celor incomozi. Legile şi Constituţia sunt invocate de Statul Paralel doar atunci când servesc propriilor interese. În rest, legile şi Constituţia rămân doar un text scris pe o hârtie, având cel mult o funcţie igienică. Statul Paralel nu dă doi bani pe votul popular. Aleşii de vitrină nu sunt stabiliţi la urne, ci în sufrageria cuiva, unde se întâlnesc *nealeşii* cei mai puternici ai neamului. Deciziile se iau în cerc restrâns, într-o cameră obscură, încărcată de fum de ţigară, în clinchetul paharelor de coniac fin, în aşa-numita „Smoke-filled room“ folosită în terminologia politologilor americanii pentru a descrie modul ocult prin care păpuşarii stabilesc coregrafia şi păpuşile ce sunt servite maselor naive. Nefiind rezultatul alegerilor democratice, Statul Paralel nu înţelege conceptul de „răspundere publică“, ba chiar îl percepe ca pe un afront direct la adresa independenţei sacrosancte a *nealeşilor* faţă de cei *aleşi*. Statul Paralel reacţionează nervos şi violent la orice tentativă de control public. Cei care au nesăbuita idee de a institui un control „pe bune“, nu doar de faţadă, asupra sa, devin rapid ţinta instituţiilor-măciucă din arsenalul Statului Paralel, după care sunt puşi la stâlpul infamiei publice a luptei anti-corupţie, de către o maşinărie de propagandă ce hrăneşte astfel frustrările simpliste ale opiniei publice. Pentru Statul Paralel, drepturilor omului sunt un moft sau un „lux“, (aduceţi-vă aminte de cele spuse de fostul ministru „tehnocrat“ al justiţiei, vestita Prună). Cetăţeanul trebuie să se supună! Cum adică să aibă drepturi? Iar dacă se găsesc totuşi unii naivi să invoce Declaraţia universală a drepturilor omului, Statul Paralel găseşte de fiecare dată imperative mult mai înalte care să justifice încălcarea ei. Siguranţa naţională şi lupta anti-corupţie sunt doar două cortine în spatele cărora Statul Paralel îşi loveşte la ficat adversarii, iar „publicul din sală“ aplaudă frenetic. Eticheta de „penal“ are o funcţie cheie în propaganda servită de Statul Paralel. Cel pe care e lipită această etichetă îşi pierde instantaneu capacitatea de a spune adevărul. Chiar şi cea mai simplă ecuaţie matematică, 1+1 = 2, devine o minciună sfruntată în gura „penalului ordinar“. De fapt, orice ar spune „penalul“ e lovit de nulitate, pur şi simplu nu contează. El nu mai merită să fie ascultat, el trebuie doar combătut şi ostracizat. Denunţul devine arma nr.1.

VICTOR VERNESCU

RUBRICA DE SĂNĂTATE

Educaţia privind sănătatea inimii trebuie începută încă din copilărie

Deoarece oamenii nu iau în considerare factorii de risc, iar afecțiunile cardiovasculare continuă să fie depistate târziu, într-un stadiu în care tratamentele nu mai sunt eficiente, iar procedurile invazive au un risc ridicat.

Există încă lacune mari în informarea pacienților. Sunt de părere că educația privind menținerea sănătății cardiovasculare trebuie începută încă din copilărie prin instituțiile de învățământ: grădinițe, şcoli etc. Aceste informații se sedimentează în subconştient, iar copilul devenind adult va fi mai receptiv şi mai disciplinat în relația cu medicii. Bineînțeles, rămân valabile căile de mediatizare: TV, radio, ziare, internet etc. Şi angajatorii s-ar putea implica, creând condiții favorabile unui stil de viată sănătos sau chiar „impunând“ anumite cerințe privind fumatul, consumul de alcool etc.

Din cazuistica personală, bolile coronariene şi vascular periferice sunt aproximativ la fel de frecvente. Urmează patologia valvulara care, din păcate, este de multe ori depistată târziu, cu toate că dispunem de posibilități ultrasonografice performante. Cât despre incidență, deşi nu este specialitatea mea, ştiu, din statisticile publicate, că la ora actuală tumorile (cancerul) rivalizează ca pondere cu bolile cardiovasculare.

Simptomele precum oboseala severă nejustificată, pierderea inexplicabilă a cunoştinței, jena sau durerea „surdă“, difuză, la nivelul toracelui, palpitațiile şi senzațiile de „nod în gât“, creşterea bruscă în greutate, „foamea dureroasă“, adică necesitatea de a se alimenta pentru a nu avea o stare de rău, durerile de gambă care apar după mai puțin de 200 m de mers pe jos sunt câteva dintre semnele ce trebuie să pună în gardă.

În afara unei acuze evidente, după vârsta de 40 de ani este bine să se înregistreze o electrocardiogramă o dată la 2 ani, iar după vârsta de 50 de ani anual, păstrându-se“ rezultatele de la o investigație la alta. Uneori micile modificări ce apar pot fi observate doar prin comparație. Pentru RMN, din cauza costurilor implicate, este indicat să existe o decizie bine fondată pe date anamnestice şi pe examenul clinic.

Inima în sine nu doare. Cu toate acestea, durerea din angina pectorală poate fi acceptată ca o durere a inimii, cauzată de o reacție vegetativă: nu poate fi localizată cu exactitate; este ca o strângere, iar pacientul o arată, de obicei, cu palma. Pe de alta parte, durerea ce poate fi indicată de către pacient cu precizie, cu degetul, este, de regulă, de natură osoasă sau din cauza unui nerv intercostal.

De departe cel mai răspândit mit este cel întâlnit peste tot pe glob cum că inima ar fi sediul sufletului, al sentimentelor. Transplantul de cord nu schimbă personalitatea, „sufletul“ pacientului. E drept că inima reacționează la sentimente prin frecvență, tensiune arterială, dar aceste comenzi le primeşte pe cale nervoasă sau umorală. Creierul este cel care, în opinia mea, ne rezervă încă multe surprize din acest punct de vedere. De abia atunci când se va realiza primul transplant de cap uman (mult mediatizat şi controversat), vom putea avea unele indicii...

Dacă nu a afectat un teritoriu mare din miocard, infarctul nu influențează în mod semnificativ viața pacientului. Impactul este mai mult unul de natură psiho- „ emoțională, întrucât apare frica de un infarct următor. Cât despre recidivă, riscul ca aceasta să se producă ține de aria coronară lezată, dar şi de faptul că leziunea a putut fi sau nu rezolvată integral.

Sarea este un element natural, necesar în organism. În bolile cardiovasculare, este contraindicată poate puțin abuziv şi radical. Sarea reține apa şi prin hipervolemie suprasolicită cordul. Eu aş prefera recomandarea unei alimentații normosodate (cantitate normală de sare), cu contraindicarea celorlalți factori de risc: fumatul, consumul abuziv de alcool, grăsimile nedigerabile uşor sau care conțin compuşi nocivi prin prăjire etc.

Să adopte o alimentație echilibrată, cât mai naturală, să favorizeze grăsimile vegetale în locul celor de origine animală. Apoi, după trecerea pragului de 40 de ani, să efectueze periodic (conform programei existente) o radiografie toracică, o dată la 2 ani un ECG, o dată la 3 ani examene complexe de laborator (hemoleucogramă, VSH, teste hepatice şi renale), o dată la 4 ani ECHO cardiac şi o dată la 5 ani -Doppier pentru arterele femurale şi carotide.

CONF. DR. ZOLTAN

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺

- De ce ai venit la mine? spuse un dentist unui țigan, care avea toți dinții îmbrăcați în aur.
- Ham venit să-mi pui o Halarmă.

☺ ☺ ☺

Un țigan povesteşte...
- Ieri, mergând pe stradă, am văzut trei țigani care au atacat o babă...
- Şi ce-ai făcut?
- Clar, am intervenit!
- Şi ce s-a întâmplat?
- În patru, n-a mai avut baba nici o şansă!

☺ ☺ ☺

- De ce îşi lasă băieții țiganilor mustață?
- Ca să semene mai mult cu mama.

☺ ☺ ☺

Am văzut când i-a căzut unui țigan portofelul astazi pe strada. L-am luat de jos, l-am deschis, m-am uitat în acte, după care am alergat după el:
- Mă scuzați, domnul Popescu?
Țiganul:
- Nu.

☺ ☺ ☺

Un țigan către chelner:
- Ce cocktail îmi recomanzi, bă?
- Molotov..., livrat acasă.

ÎNTÂLNIRE DE SUFLET CU ACADEMICIANUL GEORGE PĂUN

Luni, 11 Dec. 2017, la Centrul Cultural din Piteşti - Sala „Ars Nova“, Clubul literar- artistic coordonat de profesoara Mona Vâlceanu a organizat o întâlnire de excepție, avândul ca invitat pe argeşanul din „ORAŞUL REGAL“, Acad. GEORGE PĂUN.

La întâlnire au participat numeroşi oameni de cultură din oraş dar şi elevi foarte mulți. Sala a fost neîncăpătoare. Prof. Mona Vâlceanu a recitat din creațiile dlui. Acad. G. Păun. Versurile au fost foarte bine primite de tinerii prezenți în sală şi aplaudate îndelung.

În partea a doua, Acad. G. Păun a explicat celor prezenți, beneficiile „Jocului GO“. A informat audiența că Prima Ediție a jocului GO în ROMÂNIA, s-a ținut la CLUJ în Mai 1986. Mai spune în cartea sa:

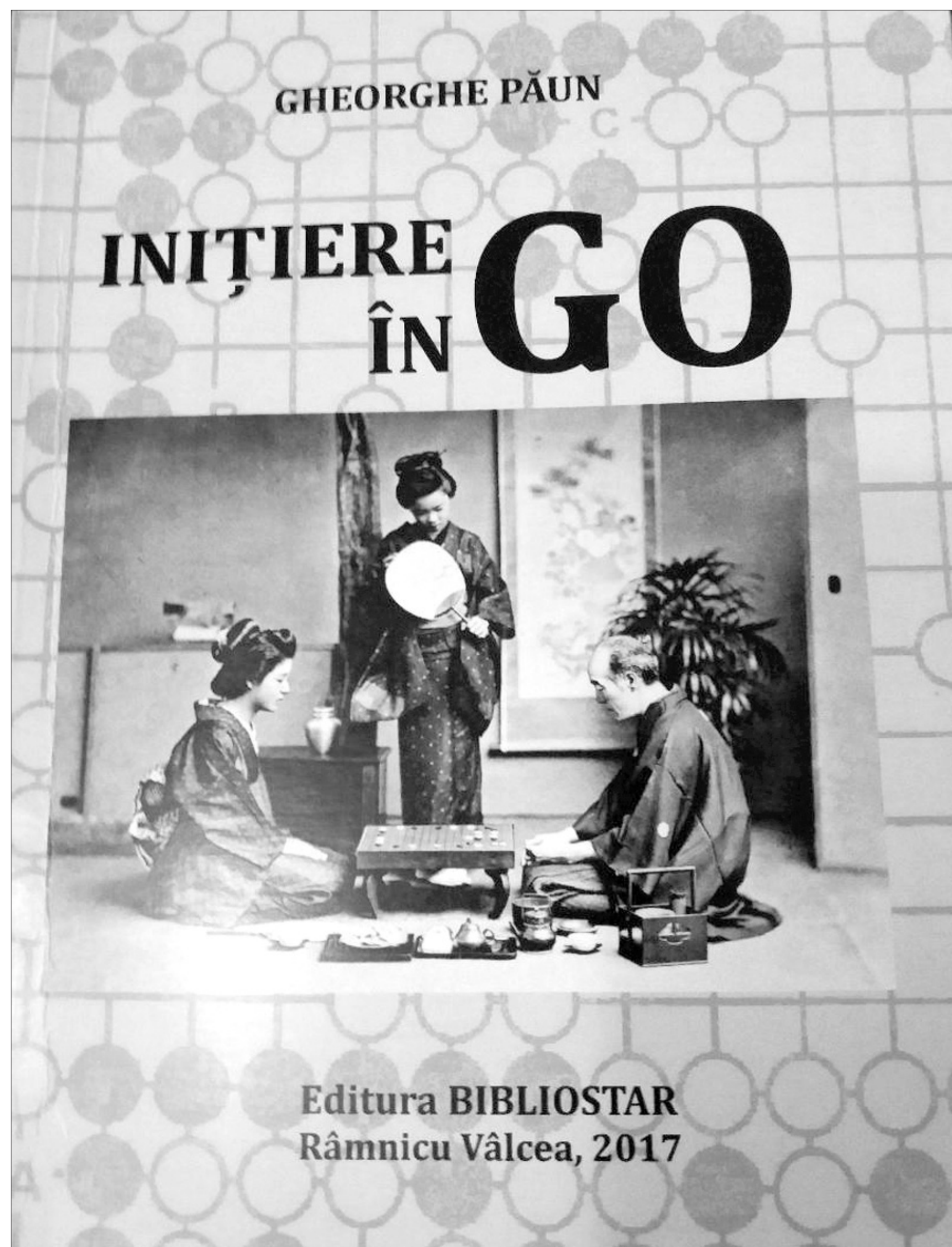
„GO-ul este unul dintre cele mai vechi jocuri de inteligență - adus pe Pământ de Zei, spune o legendă chinezească. Regulamentul său este simplu, dar tactica şi strategia sunt inepuizabile, având similitudini surprinzătoare cu strategia militară, cu cea a mediului de afaceri. Cu siguranță este un joc al viitorului, practicat cu aceeaşi plăcere şi interes de începători şi avansați“. Oricum, discuțiile au fost receptate cu mare interes de cei prezenți.

Începând din anul 2018, la Centrul Cultural vor avea loc cursuri de inițiere a acestui minunat joc.

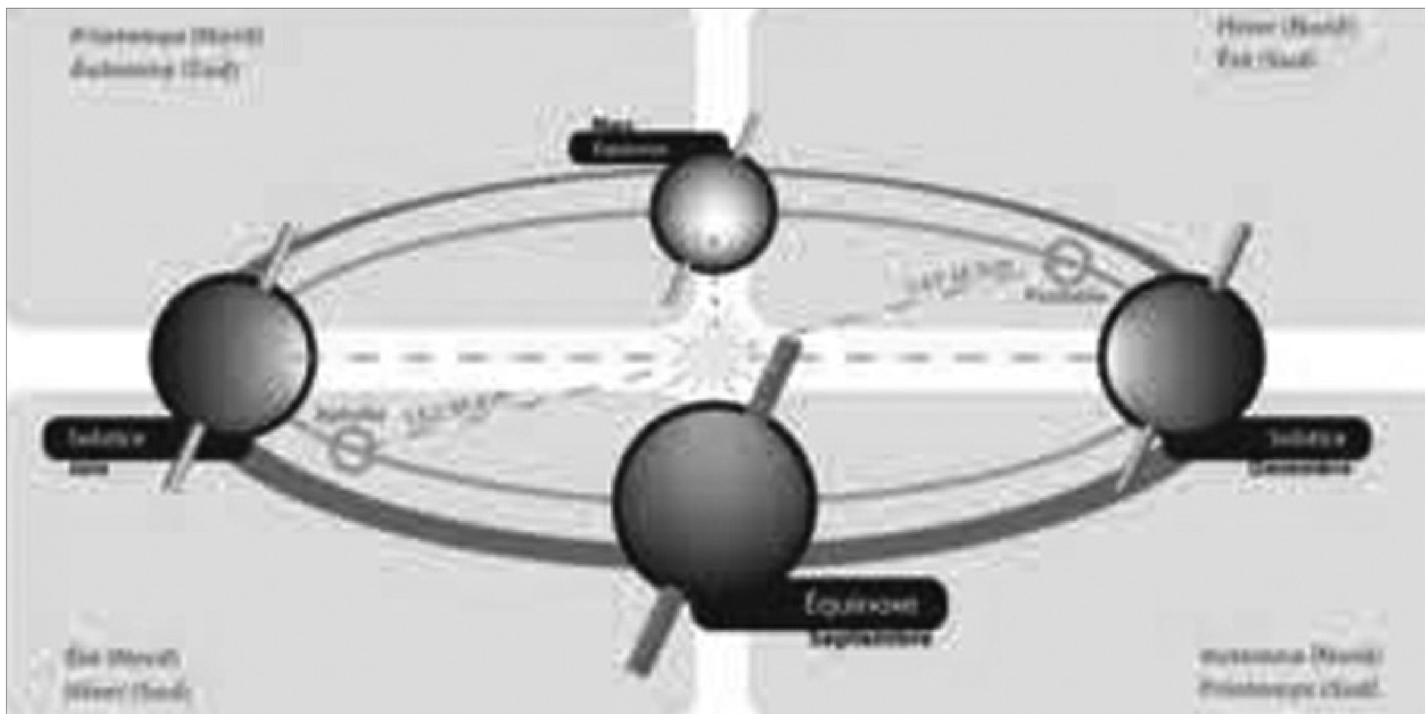
Prezent la toate acestea, a fost şi istoricul, iubitorul de frumos GEORGE ROTARU. Acesta, împreună cu prof. Mona Vâlceanu l-au felicitat pe cel sărbătorit, pentru: 60 de ani de când a păşit pe băncile şcolii, 40 de ani de cand şi-a dat doctoratul şi 20 de ani de când este Membru al Academiei Române. Aceştia sunt adevărații „OAMENI“ ai acestor locuri. Vă mulțumim!

Să ne trăiți domnule Academinician şi un sincer „LA MULȚI ANI!“

NUŞA CANTEMIR

Ce trebuie să ştim despre Solstiţiu

Pe parcursul unui an de zile Pământul cunoaşte două solstiții: cel de vară 20/21 iunie şi, respectiv, cel de iarnă 21/22 decembrie. În aceste zile planul determinat de centrul Soarelui şi de axa de rotație a Pământului este perpendicular pe planul orbitri Pământului. În aceste două momente ale anului unghiul făcut de razele soarelui cu orizontul la amiază este cel mai mare (ziua cea mai mare din an - vara) sau cel mai mic (ziua cea mai scurtă - iarna) din an. Variația acestui unghi în cursul anului se explică prin aceea că axa de rotație a Pământului are o înclinație față de perpendiculara pe orbita lui, aşa cum se poate vedea în schema alăturată. Această schemă indică orientarea aproximativă a Pământului în raport cu Soarele la solstițiul din iunie (stânga) şi la solstițiul din decembrie (dreapta), precum şi echinocțiul din martie (sus), respectiv cel din septembrie (jos).

În jurul datei de 21 iunie (cel mai adesea), sau 22 iunie, în emisfera nordică are loc solstițiul de vară, adică începutul verii astronomice; în preajma acestei date, la trecerea meridianului, Soarele se ridică deasupra orizontului la unghiul maxim, iar intervalul diurn are durata maximă. Simultan, în emisfera sudică are loc solstițiul de iarnă, adică începutul iernii astronomice, când înălțimea Soarelui deasupra orizontului şi intervalul diurn sunt minime (la sud de cercul polar de sud soarele nu răsare şi se aflã la unghiul maxim sub orizont).

Tot astfel, în jurul datei de 21 decembrie (cel mai adesea), sau 22 decembrie, se petrece fenomenul opus: are loc solstițiul de iarnă în emisfera nordică şi solstițiul de vară în emisfera sudică.

Din punctul de vedere al zonelor ce se suprapun peste Ecuator, solstițiile nu pot fi numite nici „de vară" nici „de iarnă". Atunci când în emisfera nordică are loc solstițiul de vară, mişcarea aparentă a Soarelui văzut de pe ecuator are traiectoria cea mai nordică şi, simetric, când are loc solstițiul de vară în emisfera sudică traiectoria Soarelui atinge extrema sudică.

Vorbind din punct de vedere morfologic, substantivul românesc *solstițiu* are o etimologie dublă: latinescul *solstitium*, adică „solstițiu" şi franțuzescul *solstice*.

Substantivul latin *solstitium* este format din cuvântul latin *sol*, *solis*, *adică* „Soare" şi *stitium*, derivat al verbului *sisto*, *sistere*, *stiti*, *statum* adică „a opri", „a face să stea", „a rămâne constant", „a se menține". Substantivul francez *solstice* este un împrumut din limba latină: *solstitium*, „solstițiu". Şi asta pentru că, spre deosebire de celelalte zile din an, când unghiul făcut de Soare cu orizontul la trecerea meridianului se schimbă semnificativ, de la o zi la alta, la solstiții acest unghi devine câteva zile staționar, din cauza inversării sensului său de variație.

Trebuie să ţinem cont de următoare:

Orbita Pământului nu este deloc circulară, iar viteza acestuia pe orbită depinde, prin urmare, de poziția sa (a doua Lege a lui Kepler)[2/]. În consecință, anotimpurile au o durată inegală:

- **Primăvara boreală**, adică a emisferei nordice (care corespunde cu toamna australă, adică din emisfera sudică), de la echinoțiul din martie până la solstițiul din iunie: 92,7 zile;
- **Vara boreală** (care corespunde cu iarna australă), de la solstițiul din iunie până la echinocțiul din septembrie: 93.7 zile;
- **Toamna boreală** (primăvara australă), de la echinocțiul din septembrie până la solstițiul din decembrie: 89.9 de zile;
- **Iarna boreală** (vara australă), de la solstițiul din decembrie până la echinocțiul din martie: 89.0 de zile.
- **Anul civil** standard nu este decât de 365 de zile; anul tropic[3/] este de circa 365,2422 de zile. Prin urmare, solstițiile se produc cam cu şase ore mai târziu, în fiecare an. Anii bisecți permit readucerea la locul lor a solstițiilor, la fiecare patru ani.

Acest decalaj bisect compensează cu uşurință prea marea diferență dintre anul civil şi anul tropic. În 70 de ani, se ajunge ca solstițiile să se producă cu o zi mai devreme (care este problema calendarul iulian). Acest punct este parțial compensat prin absența anului bisect în anii divizibili prin 100 (dar nu prin 400).

Solstițiul din iunie se produce în general la 21 iunie. S-a produs la 20 iunie în 2008 precum şi în 2012 şi 2016, ceea ce nu s-a mai întâmplat din 1986; solstițiul din iunie se va produce din nou la 20 iunie în 2020, 2024, ... S-a produs la 22 iunie în 1975 şi va cădea din nou la această dată la începutul secolului al XXIII-lea în 2203, 2207, 2211 şi 2215, apoi în 2302. *Solstițiul din iunie* va cădea, în mod excepțional, la 19 iunie în 2488 şi va fi pentru prima oară de la crearea calendarului gregorian.

Solstițiul din decembrie are loc, în general, la 21 sau la 22 decembrie. A căzut la 23 decembrie în 1903 şi va trebui să se aştepte începutul secolului al XXIV-lea pentru a-l vedea din nou producându-se la această dată. A căzut într-o zi de 20 decembrie de 10 ori la sfârşitul secolului al XVII-lea şi va cădea din nou la acestă dată la sfârşitul secolului al XXI-lea şi la sfârşitul secolului al XXV-lea

Ziua polară (denumită şi *soarele de la miezul nopții*, precum şi *nopțile albe*) este o perioadă a anului în care Soarele nu apune, acest fenomen producându-se în jurul solstițiului de vară (iunie, în emisfera nordică şi decembrie, în emisfera sudică) la latitudinile înalte situate dincolo de cercurile polare (artic, respectiv antartic). Numărul de zile cu 24 de ore de lumină în timpul căruia are loc acest fenomen creşte odată cu latitudinea (adică, cu cât ne apropiem mai mult de pol). Atinge miniumul (o zi) la nivelul *cercului polar*, ~66° 34' şi maximul (şase luni) la pol (90°) şi are loc vara (din martie până în septembrie, în emisfera nordică şi din septembrie până în martie, în emisfera sudică) Astfel, în ziua solstițiului, la poli, Soarele rămâne, în mod constant vizibil la o înălțime de ceva mai mult de 23° pe bolta cerească (aproape de orizont).

Note: ***[1/]calendar gregorian: este calendarul decretat de papa Grigore al XIII-lea la 24 februarie 1582, modificând calendarul iulian, introdus de Iulius Cezar în anul 46 î.H.***

[2/]Legile lui Kepler descriu mişcările planetelor în jurul soarelui. Legea a doua spune: „Linia dreaptă care uneşte planeta cu Soarele (raza vectoare a planetei) mătură arii egale în perioade de timp egale". De aici rezultă că o planetă se deplasează cu atât mai repede, cu cât este mai aproape de Soare. În cazul Pământulşui, raza vectoare mătură într-o secundă o arie de peste două miliarde km².

[3/]An tropic: (sau an solar) este timpul de care are nevoie Soarele pentru a se întoarce în aceeaşi poziție în ciclul anotimpurilor, văzut de pe Pământ. (toate calendarele sunt o aproximație, mai mult sau mai puțin precisă a anului tropic).

PT. CONF. VICTOR VERNESCU

LA MULŢI ANI ÎN NOUL AN – 2018 !!!

Cu ocazia „Sfintelor Sărbători de iarnă“, Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţenilor, un călduros şi sincer „La mulţi ani şi un an nou fericit!“

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, cu ocazia sărbătorilor de iarnă, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani şi numai împliniri în noul an 2018!“

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia „Crăciunului şi a Noului An 2018“, un călduros „LA MULŢI ANI!“ şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia „Sfintelor sărbători de sfârşit de an“, „La mulţi ani“!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor cetăţenilor judeţului Argeş, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani şi noul an să vă aducă numai bucurii!“

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clientelor şi prietenilor, cu ocazia „sărbătorilor de iarnă“, un călduros „LA MULŢI ANIşi numai împliniri în noul an!“

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor românilor, cu ocazia „Crăciunului şi a noului an, 2018“, fericire şi împliniri! La mulţi ani!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor cetăţenilor comunei, cu ocazia „Crăciunului şi a intrării în noul an“, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani“!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani“!

Cu ocazia Sarbătorilor de iarnă, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor, tradiţionalul „La mulţi ani“, împliniri şi fericire în anul 2018!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor românilor, cu ocazia „Sfintelor sărbători de iarnă“, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani“!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia „Sfintelor sărbători de iarnă“, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani cu ocazia noului an 2018“!

Cu ocazia „Sfintelor sărbători de iarnă“, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!“

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericit“ tuturor argeşenilor! Un an nou mai bun plin de împliniri!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia „Sfintelor sărbători de iarnă“, tradiţionalul „La mulţi ani!“ şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

Viceprimarul comunei Domneşti, ION ZĂVOIANU, urează tuturor cetăţenilor, tradiţionalul şi nemuritorul „La mulţi ani“! Un an nou mai bun şi mai prosper!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează cetăţenilor din comună, cu ocazia sărbătorilor de sfârşit de an, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani şi un an nou mai bun“!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – urează tuturor locuitorilor comunei, un călduros „La Mulţi Ani!“, fericire şi împliniri în noul an 2018!

Asociaţia Cadrelor Militare în Rezervă şi Retragere „Basarab I“, prin preşedintele col. (r) Stoica Ilie, urează militarilor în rezervă şi retragere, veteranilor de război şi simpatizanţilor, precum şi tuturor românilor care îşi iubesc ţara, un călduros „La mulţi ani 2018!“

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan urează tuturor cadrelor militare în rezervă şi retragere un călduros „La mulţi ani 2018!“.

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ"

CJ Argeş a onorat din nou valorile judeţului la Gala „10 pentru Argeş"

Pentru a onora valorile județului Argeş, Consiliul Județean Argeş a organizat pe 8 decembrie la Hotelul Ramada, cea de-a doua ediție a Galei „10 pentru Argeş". Astfel, zece argeşeni, din domeniile - Mediu de afaceri, Educație, Sport, Sănătate, Administrație, Cultură, cercetare, Social, Protecția mediului - turism, Promovarea Argeşului - au primit recunoaşterea comunității argeşene, în baza nominalizărilor Comitetului de Excelență, ale consilierilor județeni, instituțiilor de învățământ şi cultură din Argeş şi din partea mediului de afaceri.

Peste 400 de invitați-parlamentari, autorități locale, oameni de afaceri, artişti şi sportivi au fost prezenți la eveniment. Anul acesta, manifestarea s-a desfăşurat sub egida „Respect pentru Valorile Naționale", un proiect inițiat în 2017 de Consiliul Județean Argeş, Academia Română şi DACIN SARA, cu scopul de a redescoperi şi readuce în atenția publică valorile naționale, din domenii precum ştiință, istorie, literatură, cinematografie, teatru, muzică, precum şi sub egida „Fabricat în Argeş".

Ziarul „GHERILA"

Guvernul propune o lege a manualului şcolar

Manualul şcolar este un bun de interes public, potrivit unui proiect de lege care reglementează regimul manualului şcolar de bază în învățământul preuniversitar şi care a fost adoptat de Guvern în şedința de astăzi.

Conform actului normativ, proiectele de manuale şcolare sunt realizate de către autori/coautori şi se depun în formă de manuscris la Ministerul Educației Naționale (MEN), în vederea evaluării calității ştiințifice. Evaluarea manualelor se organizează prin Centrul Național de Evaluare şi Examinare şi Institutul de Ştiințe ale Educației, în baza unei proceduri aprobate prin ordin al ministrului Educației Naționale, de către grupuri de evaluatori formate din cadre didactice, selectate în baza apelului public de selecție.

Manualele şcolare admise în urma evaluării vor fi publicate pe platforma www.manuale.edu.ro, cu scopul de a selecta manualul şcolar de bază prin proceduri transparente aprobate prin ordin al ministrului.

MEN achiziționează conceptul şi conținutul manualului şcolar de bază de la autori/coautori, iar manualele şcolar de bază, în format pdf şi în varianta digitală interactivă, vor putea fi accesate si de pe site-ul ministerului, în cadrul Bibliotecii Şcolare Virtuale, devenind resurse educaționale deschise.

Înainte de reeditare, fiecare manual şcolar va fi reevaluat de grupuri de experți.

Prin derogare de la Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, utilizarea în manualele şcolare de bază de scurte extrase din opere scrise literare, artistice sau ştiințifice, a imaginilor unor opere de arhitectură, artă plastică, fotografică sau artă aplicată, precum şi de scurte fragmente din opere sonore sau audiovizuale, aduse anterior la cunoştință publică, se face fără plata drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, cu menționarea sursei şi a autorului.

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a actului normativ, MEN va elabora normele metodologice de aplicare a legii, care vor fi aprobate prin ordin de ministru.

Proiectul de lege adoptat de Guvern va fi transmis Parlamentului cu solicitarea de a fi dezbătut şi adoptat în procedură de urgență.

Ziarul „ATITUDINE"

Bustul lui Constantin Stroe a fost dezvelit la Mioveni la un an de la moartea sa

Sâmbătă, 16 decembrie, în fața Casei de Cultură a Sindicatelor de la Mioveni, a fost dezvelit bustul lui Constantin Stroe, omul care se confundă cu istoria şi evoluția Dacia şi de la a cărui trecere în neființă sa împlinit un an.

Bustul a fost dezvelit în prezența familiei, a oficialilor locali şi județeni, parlamentarilor de Argeş, a cunoscuților şi a foştilor directori de la Dacia. La eveniment a participat şi Christophe Dridi, directorul Francez al uzinei de vehicule Dacia Mioveni, care a susținut un discurs în limba română.

Lucrarea a fost finanțată de Consiliul Local Mioveni. Bustul este turnat în bronz, după creația artistică a artistului local Orlando Năstase. La eveniment a fost oficiată şi o slujbă religioasă. Au fost momente emoționante ce i-au făcut să lăcrimeze pe participanți.

Personalitatea lui Constantin Stroe a fost evocată în discursul primarului Ion Georgescu, al soției, al foştilor colegi sau al altor oficiali. La sfârşitul ceremoniei, cei prezenti au fost invitați să scrie în Cartea de Onoare deschisă pentru Constantin Stroe.

Constantin Stroe a avut un rol covârşitor în privatizarea şi renaşterea Dacia. A fost director general Dacia (1990-2002) si vicepreşedinte (2002-2015). Totodată, vreme de 20 de ani, Stroe a fost preşedinte al Asociației Constructorilor de Automobile din România.

Ziarul „ANCHETA"

Simona Brătulescu - unicul candidat la preşedinţia ALDE Argeş

Încă din primele zile de după alegerile parlamentare de anul trecut, formațiunea condusă de Călin Popescu Tăriceanu s-a dovedit a fi extrem de inspirată în a-şi promova oamenii în funcțiieheie, ALDE Argeş reuşind să obțină mai multe posturi importante atât la nivel central, cât şi județean. Meritul este - susțin reprezentanții scenei politice argeşene - ai preşedintei Simona Brătulescu, care s-a dovedit o abilă negociatoare când a venit vorba de recompensarea membrilor fideli. Toate aceste demersuri încununate de succes îi vor fi răsplătite în luna ianuarie, odată cu alegerile pentru preşedinția ALDE Argeş. Şi asta pentru că, potrivit surselor noastre, Simona Brătuiescu este singura care va candida pentru funcția numărul unu în organizația județeană a Alianței Liberalilor şi Democraților. ***(AM.)***

Ziarul „ARGEŞUL"

Şi argeşenii şi-au cinstit suveranul

„Se pecetluieşte acest mormânt, până la a doua venire al Mântuitorului Iisus Hristos...". Au fost ultimele cuvinte rostite de arhiereul nostru, Calinic Argeşeanul, sâmbătă, la ora 20.10, exact când o placă de marmură albă închidea locul de veci în care se afla trupul neînsuflețit al Regelui Mihai. Zeci de mii de argeşeni au ținut să fie părtaşi la această filă de istorie omagiindu-l pe suveranul care a păşit în „Valea umbrei Morții", aşa cum pomenea un alt rege, biblicul David..

Ziarul „ROMÂNIA MARE"

De ce l-au împuşcat legionarii pe Nicolae Iorga?

Pus alături de marile noastre spirite - precum Dimitrie Cantemir, B.P. Haşdeu, Eliade Rădulescu, Minai Eminescu şi G. Calinescu - istoricul Nicolae Iorga (1871-1940) este unul dintre titanii care vor rămîne veşnic în amintirea neamului nostru. Prin activitatea sa variată - profesor de istorie, critic şi istoric literar, memorialist, jurnalist, poet şi dramaturg - el a lăsat urme adinei, neşterse în cultura română modernă. Nicolae Iorga a fost un fenomen. Copil-minune, el a învățat să citească singur la vîrsta de 4 ani. A terminat Facultatea de Istorie de la Iaşi, ținîndu-şi examenele într-un singur an. (...)

PAUL SUDITU

COMUNA BOGAŢI ÎŞI CINSTEŞTE RELIGIA ORTODOXĂ ŞI EROII

Vatra strămoşască românească a comunei Bogaţi are la conducerea „urbei" din 2004, în calitate de primar, pe prof. univ. Ion Gîrleanu, un patriot născut pe Valea Glâmbocului unde, în 1916, s-au dat cele mai mari lupte pentru întregirea neamului românesc. De când a venit la conducerea primăriei, domnia sa a avut ca prioritate patriotismul pe care l-a ridicat la rang de lege. Printre acţiunile desfăşurate în cursul anului 2017, la împlinirea unui secol de la crearea Statului Naţional Român, la jumătatea lunii decembrie, într-un gest omagial, a fost sărbătorită fiica satului Bogaţi eroina Elena Chiriţă care şi-a dat viaţa în cursul celui de-al doilea război mondial. Pentru acest lucru, redacţia a considerat necesar ca Biserica unde a fost botezată Elena Chiriţă, în ianuarie 1918 şi unde probabil s-a născut, în cătunul Valea Zimbrului, să fie pomenită şi cinstită nu numai de cetăţenii comunei Bogaţi, ci chiar de întregul popor român, indiferent de naţionalitate. Amintim în acest sens că dintr-un mic „cătun" dintr-o comună, în cele trei războaie care au decis crearea Statului Naţional Român au murit pentru ţară un număr de 86 de tineri soldaţi. Ca să vă daţi seama de pierderile de vieţi omeneşti în cătunul Valea Zimbrului nu au mai rămas în viaţă decât bătrânii, femeile şi copiii. Asta da jertfă pentru Ţara Românească dată de cetăţenii comunei Bogaţi în faţa cărora ar trebui să se încline toată clasa politică din Parlamentul României şi chiar toate etniile care trăiesc pe teritoriul României. De aceea trebuie să aducem un pios omagiu acestor eroi, iar Primarul Ion Gîrleanu o face cu devotament şi pioşenie.

Istoricul Bisericii „Cuvioasa Paraschiva" Cătunul Valea Zimbrului

Este situată în centrul cătunului, pe o terasă, în partea de vest a drumului comunal.

În formă de cruce, biserica are o singură turlă cu patru ferestre închise.

Altarul, semicircular, este luminat de o fereastră mare dinspre răsărit şi una mică. Catapeteasma din zid, are două registre cu icoane, douăsprezece praznice împărăteşti şi Mântuitorul Hristos încadrat de cei doisprezece Sfinţi Apostoli.

Naosul, lărgit prin cele două abside laterale cu câte două ferestre, prezintă o boltă semicilindrică. În peretele dintre naos şi pronaos se află un spaţiu central de acces şi două laterale, zidite în partea inferioară. Pronaosul, dreptunghiular, are plafonul orizontal, cu câte o fereastră pe părţile laterale, uşi spre apus şi o scară pe partea laterală stângă.

Pridvorul, tot dreptunghiular, cu plafonul puţin arcuit, este închis şi se sprijină pe patru stâlpi din zid între care se interpun cele patru ferestre şi uşi de la intrare.

Exteriorul bisericii este încins de un brâu deasupra căruia se află o succesiune de chenare dreptunghiulare cu latura superioară în formă de semicerc. Deasupra uşilor de la intrare, în pridvor, se află pisania care ne arată că biserica a fost construită în anul 1868, sub păstoraţia Mitropolitului Nifon al Ungro-Valahiei, din donaţiile bunilor credincioşi. Pictura iniţială nu se păstrează, ea fiind refăcută ultima dată în tehnica fresco, în anul 1993 de către pictorul Stama Marian, din donaţiile bunilor creştini ai parohiei.

Biserica a fost resfinţită în anul 1994, 9 octombrie, de Preasfinţitul Episcop Calinic Argeşeanul, preot fiind Ştefan Ion.

În partea de apus a bisericii se află clopotniţa din zid, în partea superioară se găsesc cele două clopote. În partea de sus a bisericii se află monumentul eroilor parohiei, construit în anul 1996. Monumentul are înscrişi toţi eroii parohiei din Războiul de Independenţă, Primul şi Al Doilea Război Mondial, în număr de 86 eroi.

În partea de est avem următorul registru:

1877 - Vasile Radu
1913 - Ioana Marin - sergent
1916-1919 sergenţi:
Barbu Dumitru
Dobra Dumitru
GhineaNicolae
JucăleaNicolae
Zîmbroianu Ion
Zamfir Gh. - caporal
soldaţi:
AndroneEfimie
Boboc Năstase
Boţescu I.Ion
Cioacă Nicolae
Ciucă I.Ion
Chică M. Ion
Costea Gheorghe
Cucu Nicolae
Diaconu Nicolae
Dragomir Marin
Dragomir Nicolae
Duţoiu Ştefan
Enache Marin
Ghinea Gheorghe
GrecuFlorea
Jucălea Dumitru
Mălurică Marin
Neagoe Marin
Neagoe Ştefan
Necula Gheorghe
Necula Grigore
Niţu Marin
Niţu Nicolae
Niţu R. Marin
Păun Gheorghe
Păuna Gheorghe
Pinteloiu Marin
Prunescu Ilie
Sandu Gheorghe
Scarlat Marin
Ştefan Gh. Ion
Ştefan Gh. Marin
Ştefan I. Ion
Ştefan Nicolae
Tudor Nicolae
Tudosiu Marin
Udrea Gheorghe
Turcu Gheorghe
Zîmbroianu C-tin.
Zîmbroianu Ion

În partea de vest avem următorul registru:

1941-1945
Gheorghiu Nicolae - căpitan
Popescu Gheorghe -plutonier
Zaharoiu Nicolae - sergent major
sergenţi:
BirtoiuVasile
Birtoiu Dumitru
Chiriţă Florea
Dragomir Gheorghe
JucăleaAurelian
Jucălea Dumitru
Mălurică Alexandru
Mălurică Ion
Olteanu Gheorghe
caporali:
Boboc Traian
Goşoiu Dumitru
Niţu Ion
Sorican Nicolae
Zîmbroianu Traian
Niţu Marin -fruntaş
soldaţi:
Andrei Nicolae
Boţescu Gheorghe
Boţescu Ion
Chiriţă Ion
Ciucă Gheorghe
Ciucă Şt. Gheorghe
Dima Dumitru
Goşoiu D. Dumitru
Mateescu Aurelian
Mircea Marin
Necula Stelian
Niţu I. Dumitra
Olteanu Constantin
Olteanu Dumitru
Sandu Gheorghe
Scarlat F.Ion
Udrea Nicolae
Udrea Dumitru
Vasile Dumitra
VasileTudor

Dintre preoţii care au slujit aici amintim pe: preot Fulger, preot Chiriac, preot Militam, preot Gîrleanu Nicolae.

În prezent aici slujeşte preotul Ştefan Ion.

Sfânta Parascheva s-a născut în secolul al XI-lea, în satul Epivat din Tracia, pe ţărmul Mării Marmara, în apropiere de Constantinopol (azi Istanbul). Se spune că pe când avea 10 ani, Cuvioasa Parascheva a auzit într-o biserica cuvintele Mântuitorului: „Oricine voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, săşi ia crucea şi să-mi urmeze Mie" (Marcu 8,34).

După o vreme se retrage în pustie. Urmând sfaturile unor vieţuitori aleşi, se îndreaptă spre ţinutul Pontului, oprindu-se la mănăstirea Maicii Domnului din Heracleea, unde va rămâne cinci ani. De aici, a plecat spre Ţara Sfântă. După ce a văzut Ierusalimul, s-a aşezat într-o mănăstire de călugăriţe în pustiul Iordanului.

Când avea 25 de ani, un înger i-a spus în vis, să se reîntoarcă în locurile părinteşti.

Din Constantinopol, s-a îndreptat spre Epivat. Aici, împăcată cu sine, cu oamenii şi cu Dumnezeu, şi-a dat sufletul.

A fost îngropată ca o străină.

Credincioşii au înţeles ca este un semn dumnezeiesc, fapt pentru care au luat trupul Cuvioasei din mormânt şi l-au aşezat în biserica Sfinţii Apostoli din Kallicrateia.

În anul 1238, în ziua de 14 octombrie, moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva au fost mutate la Tarnovo, fiind aşezate în Biserica cu hramul Maicii Domnului.

În anul 1393, Bulgaria cade sub ocupaţia turcilor, iar bisericile bulgare au fost transformate în moschei. Este anul în care sfintele moaşte sunt mutate la Vidin, pentru 5 ani.

După lupta de la Nicopole, din anul 1396, moaştele Sfintei Parascheva vor ajunge din Vidin la Belgrad -Serbia, în anul 1398.

În 1521, sultanul Suleiman Magnificul cucereşte Belgradul. Moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva sunt duse la Constantinopol, fiind aşezate în palatul sultanului. Au fost răscumpărate de la turci de Patriarhia Ecumenicî. Moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva au fost aşezate în Biserica Panmakaristos, sediul de atunci al Patriarhiei Ecumenice. După transformarea acestei biserici în moscheie, moaştele au fost duse în mai multe biserici: Vlaherne (1586), Sfanţul Dumitru de la Xiloporta (1597) şi Sfanţul Gheorghe din Fanar - noul sediu al Patriarhiei Ecumenice (1601).

MATERIAL REALIZAT DE VIRGIL NIŢU